

VENDIM
Nr. 1, datë 30.5.2022

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Kolegji i Posaçëm i Apelit i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga gjyqtarët:

Albana Shtylla	kryetare;
Natasha Mulaj	anëtare;
Ina Rama	anëtare;
Mimoza Tasi	anëtare;
Rezarta Schuetz	anëtare;
Sokol Çomo	anëtar,

- mori në shqyrtim në seancë plenare publike, në datat 17.2.2021, 19.1.2022, 14.2.2022, 17.2.2022, 18.2.2022, 15.3.2022, 7.4.2022, 9.5.2022, 10.5.2022, në ambientet e Kolegjit të Posaçëm të Apelit, me Sekretare Gjyqësore Elba Arapi, çështjen e Juridiksionit Disiplinor (JD) nr. 3/2021, datë 30.4.2021, që i përket:

ANKUES: Bujar Memia, prokuror në Prokurorinë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, përfaqësuar nga avokatët Fatmir Braka dhe Anteo Papa, sipas prokurës së posaçme nr. {***} rep., dhe {***} kol., datë 8.9.2020.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Këshilli i Lartë i Prokurorisë, përfaqësuar nga z. Gerti Zela me autorizimin nr. {***}, datë 13.12.2021 dhe z. Alban Nako me autorizimin nr. {***}, datë 11.3.2022.

Inspektori i Lartë i Drejtësisë, përfaqësuar nga znj. Isida Koka dhe znj. Alma Troshani me autorizimin nr. {***}, datë 12.1.2022.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 81, datë 31.3.2021, i Këshillit të Lartë të Prokurorisë, “Për caktimin e masës disiplinore”, ndaj prokurorit të Prokurorisë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, Bujar Memia.

BAZA LIGJORE: Neni 44 e vijues i ligjit 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve Administrative”, i ndryshuar.

Neni 27, neni 49, neni 51/a germa “b”, neni 71 pika 3, neni 72 e vijues i ligjit nr. 8577, datë 10 shkurt 2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar.

Nenet 131, germa “P” në lidhje me nenin 29, nenin 132, pika 1 dhe 134, germa “I” e Kushtetutës.

KOLEGJI I POSAÇËM I APELIT,

pasi dëgjoi gjyqtaren relatores të çështjes Natasha Mulaj, magistratin Bujar Memia dhe avokatin e tij Anteo Papa, përfaqësuesit e Këshillit të Lartë të Prokurorisë, si dhe përfaqësuesit e Inspektorit të Lartë të Drejtësisë dhe pasi e shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

1. Magjistrati Bujar Memia ka ushtruar detyrën e prokurorit në Prokurorinë e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë.

2. Inspektori i Lartë i Drejtësisë (në vijim “ILD”), me vendimin nr. {***}, datë 15.6.2020, ka vendosur verifikimin kryesisht të fakteve të bëra publike në median elektronike, në lidhje me vrasjen

e shtetasit H.B., ndodhur më datë 12.6.2020, dhe marrjen e të dhënave shtesë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë apo gjykatave të tjera lidhur me proceset gjyqësore për sa u përket të dënuarve H.B. dhe I.P.

2.1 ILD-së, nga të dhënat e përfuara gjatë procedurës së verifikimit, i rezultoi se përmbushen kriteret ligjore të cilat justifikojnë fillimin e hetimit disiplinor me iniciativë ndaj magjistratit Bujar Memia, kështu me vendimin nr. {***} prot., datë 16.7.2020, ka vendosur: *Fillimin e hetimit disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia, prokuror pranë Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Krujë, për shkelje të rënda profesionale që diskreditojnë figurën e prokurorit parashikuar nga neni 148/d, pika 2, germa "a" e Kushtetutës, dhe; i. shkelje disiplinore të parashikuara nga neni 102, pika 1, shkronja "c" e ligjit nr. 96/2016 për çështjen me nr. vendimi {***} akti, datë 6 nëntor 2017; ii. shkelje disiplinore të parashikuara nga neni 102, pika 1, germa "c" dhe "dh" për çështjet me nr. {***} akti, datë 14 shkurt 2018 dhe nr. {***} akti, datë 21 nëntor 2018; dhe iii. shkelje disiplinore të parashikuara nga neni 102, pika 1, germa "c" dhe "dh" dhe neni 102, pika 2, germa "a" për çështjen nr. {***} akti, datë 22 shkurt 2019.*

*Për qëllim të këtij hetimi disiplinor, të merren pranë Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor, Krujë, praktikant respektive që disponohen nga kjo prokurori në lidhje me çështjet e gjykuara nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor, Krujë, nr. {***} akti, datë 6 nëntor 2017, nr. {***} akti, datë 14 shkurt 2018, nr. {***} akti, datë 21 nëntor 2018 dhe nr. {***} akti, datë 22 shkurt 2019 [...].*

3. Këshilli i Lartë i Prokurorisë (në vijim "KLP") ka administruar shkresën me nr. {***} prot., datë 15.1.2021, "Për fillimin e procedimit disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia, me detyrë prokuror pranë Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor, Krujë", ardhur nga Inspektori i Lartë i Drejtësisë, shoqëruar me raportin për hetimin disiplinor nr. {***} prot., datë 14.1.2021, dhe dosjen hetimore për zhvillimin e procedurës disiplinore në ngarkim të këtij magjistrati, duke i propozuar Këshillit: *Fillimin e procedimit disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia, me detyrë prokuror pranë Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Krujë, për shkeljet disiplinore të parashikuara nga neni 148/d, pika 2, shkronja "a" e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nga neni 102, pika 1, shkronjat "ç", "dh" dhe neni 102, pika 2, shkronja "a" e ligjit nr. 96/2016, "Për statusin e gjyqtarëve dhe të prokurorëve në Republikën e Shqipërisë", të ndryshuar dhe propozimin e masës disiplinore "Shkarkim nga detyra", të parashikuar nga neni 111 i ligjit nr. 96/2016, "Për statusin e gjyqtarëve dhe të prokurorëve në Republikën e Shqipërisë", të ndryshuar, për shkeljet disiplinore të parashikuara nga neni 148/d, pika 2, shkronja "a" e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nga neni 102, pika 1, shkronjat "ç", "dh" dhe neni 102, pika 2, shkronja "a" e ligjit nr. 96/2016, "Për statusin e gjyqtarëve dhe të prokurorëve në Republikën e Shqipërisë", të ndryshuar.*

3.1 KLP-ja, me vendimin nr. 81, datë 31.3.2021, ka vendosur: *Pranimin e kërkesës së Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, nr. {***} prot., datë 15.1.2021, për procedim disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia. Shkarkimin nga detyra të magjistratit Bujar Memia, me detyrë prokuror në Prokurorinë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë. Vendimi i arsyetuar me shkrim, i njoftohet Inspektorit të Lartë të Drejtësisë dhe z. Bujar Memia brenda 5 (pesë) ditëve nga data e shpalljes. Të njoftohet Prokurori i Përgjithshëm i Republikës së Shqipërisë për zbatimin e këtij vendimi. Kundër vendimit lejohet ankim sipas ligjit në Kolegjin e Posaçëm të Apelit pranë Gjykatës Kushtetuese, afat i cili fillon nga data e njoftimit të vendimit të arsyetuar.*

4. Kundër vendimit nr. 81, datë 31.3.2021, të KLP-së ka ushtruar ankim magjistrati Bujar Memia, duke kërkuar: Pranimin e kërkesës si të bazuar në ligj dhe në prova. Shfuqizimin e vendimit nr. 81, datë 31 mars 2021, të Këshillit të Lartë të Prokurorisë "Për caktimin e masës disiplinore ndaj magjistratit Bujar Memia". Detyrimin e ILD-së që të përgënjeshtrojë në median elektronike dhe të shkruar faktet e pavërteta të relatuara ndaj magjistratit Bujar Memia, pasi rrethanat e hetuara nuk përbëjnë shkelje disiplinore.

5. Kolegji për Shqyrtimin Paraprak për çështjen (JD) nr. 3/2021 të Juridiksionit Disiplinor, ka vlerësuar se kërkesa e magjistratit plotëson kushtet për t'u gjykuar në seancë plenare, bazuar në nenin 32, pika 1 e ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës

Kushtetuese”, i ndryshuar, “*Gjykata Kushtetuese shqyrton çështjet në seancë plenare me pjesëmarrjen e të gjithë gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, por në asnjë rast të jo më pak se të dy të tretave të tyre*”, si dhe në referim të nenit 5, pika 3 e ligjit nr. 84/2016.

5.1 Me vendimin nr. {***}, datë 11.6.2021, Kolegji i Shqyrtimit Paraprak, bazuar në nenin 21, pika 1 e ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, ka vendosur: *Kalimin e çështjes (JD) nr. 3/2021, datë 30.4.2021, që i përket ankimit të magjistratit Bujar Memia, ndaj vendimit të Këshillit të Lartë të Prokurorisë nr. 81, datë 31.3.2021, për shqyrtim në seancë plenare publike. Të thirret si person i interesuar Këshilli i Lartë i Prokurorisë. Ngarkohet Drejtoria e Menaxhimit të Çështjeve dhe Marrëdhënieve me Publikun të bëjë komunikimet respektive për të gjitha palët në proces.*

6. Kolegji, në kuadër të gjykimit në seancë plenare publike të çështjes nr. 3/2021, datë 30.4.2021, me kërkesë Bujar Memia, kërkoj parashtrimet nga subjektet e interesuara: ILD - me shkresën nr. {***}, datë 21.10.2021, si dhe KLP - me shkresën nr. {***}, datë 21.10.2021. Me shkresën nr. {***}, datë 5.11.2021, ILD-ja ka paraqitur pranë Kolegjit parashtrimet mbi këtë çështje, ndërsa KLP-ja paraqiti prapësimet e saj me shkresën nr. {***} prot., datë 14.12.2021.

I. Pretendimet e magjistratit Bujar Memia në Kolegjin e Posaçëm të Apelit

7. Magjistrati Bujar Memia, nëpërmjet përfaqësuesve të tij ligjorë Fatmir Braka dhe Ante Papa, me shkresën nr. {***}, datë 6.12.2021, ka paraqitur në Kolegji parashtrimet dhe qëndrimin e tij ndaj vendimit nr. 81, datë 31.3.2021, të KLP-së dhe ndaj parashtrimeve të personave të interesuar, KLP dhe ILD. Në pjesën më të madhe të parashtrimeve të tij, magjistrati ka paraqitur të njëjtat argumente dhe qëndrime të pasqyruara në ankim duke parashtruar në mënyrë të përmbledhur si më poshtë:

7.1 Shkaqet e ankimit lidhur me procedurën e hetimit dhe të shqyrtimit të çështjes në ILD dhe KLP

7.1.1 Vendimi nr. 81, datë 31.3.2021, i KLP-së është haptazi një vendim marrje e gabuar, në kundërshtim të hapur dhe flagrant me Kushtetutën, Konventat Ndërkombëtare, ligjin procedural administrativ dhe atë procedural penal. Vendimi objekt shqyrtimi është rezultat i çmuarjes së gabuar të fakteve dhe të provave të administruara, rezultat i keqinterpretimit të ligjit procedural penal, ligjit material penal dhe kuadrit ligjor vendas dhe ndërkombëtar.

7.1.2 Në mungesë të elementeve të një procesi të rregullt ligjor dhe cenimit të sigurisë juridike, magjistrati pretendon se e gjithë veprimtaria e ILD-së është e paligjshme, pasi hetimi i saj nuk ka bazueshmëri për të identifikuar se cilat janë shkeljet disiplinore të kryera nga subjekti i hetimit disiplinor, dhe nga ana tjetër, baza ligjore e pretenduar nga KLP-ja, konkretisht neni 148/d i Kushtetutës, është pasoja dhe jo shkak i inicimit.

7.1.3 ILD-ja, sipas magjistratit, duhej të orientonte hetimet duke analizuar faktet (çështjet) dhe të identifikonte/ përcaktonte shkeljen disiplinore nga analizimi i çështjeve konkrete, bazuar në pikën 1 të nenit 148/d të Kushtetutës, pasi pika 2 është dispozita që rregullon funksionimin dhe vendimarrjen e KLP-së. Me vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr. 34/2017, dispozitat e ligjit material për statusin që përcaktojnë shkeljet disiplinoret, janë shfuqizuar dhe, për këtë arsye, nga perspektiva e parashtruar nga neni 29 i Kushtetutës, asnjë person nuk mund të dënohet për një fakt i cili në kohën kur ka ndodhur, nuk përbënte shkelje apo fakt dënues.

7.1.4 Procedura administrative e iniciuar nga ana e ILD-së dhe KLP-së, sipas magjistratit, është në kundërshtim me nenin 41, të ligjit nr. 44/2015, “Për Kodin e Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë”, që sanksionon se: *Organi publik është i detyruar të fillojë procedurën administrative, kryesisht kur: a) ligji ose akti nënligjor parashikon fillimin e procedurës.* Ligji material ia kufizon fillimin e kësaj procedure, duke qenë se veprimtaria objekt gjykimi nuk konsiderohet shkelje nga ligji material nr. 96/2016, nisur nga fakti se dispozitat ligjore për shkeljet disiplinore të pretenduara, në raport me kohën kur ka ndodhur fakti i pretenduar, në kuptimin e *ratione temporis*, janë shfuqizuar me vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr. 34/2017.

7.1.5 KLP-ja ka dështuar që të çmojë të drejtë bazën ligjore të aplikuar nga ana e ILD-së, për sa i përket vendimit nr. {***} prot., datë 11.11.2020, konkretisht neni 92 i Kodit të Procedurave Administrative. Kjo bazë ligjore, sipas magjistratit, është e paligjshme, pasi rregullon rastet e zgjatjeve të afateve të parashikuara për procedurat administrative të parashikuara nga neni 91, pika 1 e Kodit të Procedurës Administrative, dispozitë e cila qartësisht referon vetëm rastet e procedurave administrative të iniciuara me kërkesë dhe jo rastet e procedurave administrative të iniciuara kryesisht nga organi publik, çka provon se vendimi nr. {***} prot., datë 11.11.2020, i Inspektorit të Lartë të Drejtësisë është i paligjshëm, në kuptim të nenit 109 të K.PR.A. Nisur nga sa më sipër, magjistrati pretendon se kërkesa nr. {***} prot., datë 15.1.2021, e ILD-së është një kërkesë e nxjerrë në tejkalim të afatit ligjor të parashikuar nga vetë ILD-ja, çka ligjërisht, sipas tij, e bën këtë kërkesë absolutisht të paligjshme dhe të pashqyrtueshme nga KLP-ja.

7.2 Shkaqet e ankimit lidhur me vendimarrjen e KLP-së

7.2.1 Magjistrati pretendon se Këshilli i Lartë i Prokurorisë, në vendimarrjen e tij, i trajton dokumentet mjekësore si kartela klinike, epikriza dhe çdo lloj dokumenti tjetër mjekësor, në kundërshtim me Kodin e Procedurës Penale, jo si prova, por si indicie, me qëllim për të justifikuar masën disiplinore të marrë ndaj tij.

7.2.2 Sipas magjistratit, KLP-ja është një organ administrativ, por që ka marrë rolin e një gjykate më të lartë, pasi me qëndrimin e tij ka cenuar bindjen e brendshme të prokurorit në çështjen konkrete, e cila është një bindje që bazohet në aktet dhe provat e çdo çështjeje konkrete dhe në zbatimin e drejtë të ligjit penal dhe procedural penal. KLP-ja, si një organ administrativ, nuk mund të vlerësojë si të drejtë apo të gabuar bindjen e brendshme të prokurorit. Magjistrati pretendon se ankimi ndaj vendimit të gjykatës është mjet procedural penal në trajtën e një pushteti diskrecional, pra ankimi është e drejtë, por jo detyrim.

7.2.3 Magjistrati pretendon se konkluzioni i arritur nga KLP-ja në vendimin e saj, është i gabuar dhe vjen si rrjedhojë e moszbatimit të drejtë të ligjit nga KLP-ja, pasi për njohjen e periudhës së paraburgimit, nga data 14.10.2008 deri më 20.7.2016, për shtetasin H.B., nuk gjejnë zbatim dispozitat ligjore të cituara më sipër, të pretenduara nga Këshilli i Lartë i Prokurorisë. Gjithashtu, pretendon se KLP-ja dhe ILD-ja injorojnë nenin 10 të Kodit Penal, i cili sanksionon se vendimet penale nga ana e gjykatave të huaja për shtetas shqiptarë vlejnë në Shqipëri për zbatimin e masave të sigurimit

7.2.4 Magjistrati pretendon se neni 5 i ligjit nr. 46/2016, “Për amnistinë”, nuk e lidh të drejtën e përfitimit me kohën e hyrjes në fuqi të ligjit, siç e kërkon neni 3 dhe, nisur nga ky fakt, nuk duhet të konfundohej koha e hyrjes në fuqi të ligjit me efektet e ndaj kujt do të zbatohet amnistia.

7.2.5 Lidhur me mosushtimin e ankimit ndaj vendimit nr. {***} akti, datë 21.1.2018, magjistrati është bazuar në bindjen e brendshme të tij, duke iu referuar akteve dhe provave konkrete dhe kërkesave të ligjit sipas të cilit ky i dënuar duhej të përfitonte uljen e dënimit për një vit, në zbatim të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”, si dhe nuk mund të bënte ankim pasi do të binte në kundërshtim me veten e tij dhe qëndrimin e mbajtur në seancë, pra do të ishte jokohorent.

7.2.6 Sipas pretendimeve të magjistratit lidhur me pikat 147, 148 të vendimit nr. 81, datë 31.3.2021 të KLP-së, ai është njohur me vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë me nr. {***}, datë 18.1.2019, vetëm më datë 21.2.2019, pra, sipas ankuesit, ky vendim kishte marrë formë të prerë. Më tej, magjistrati pretendon se ky vendim me objekt ulje dënimi për një afat prej 90 ditësh, është bërë në prezencë vetëm të përfaqësuesit të IEVP-së dhe ky organ nuk e ka kundërshtuar këtë vendim.

8. Pretendimet e KLP-së lidhur me shkaqet e paraqitura nga magjistrati

8.1 Mbi pretendimin e boshllëkut legjislativ, në kontekstin e mosdënimit pa ligj, duke cenuar nenet 6 dhe 7 të KEDNJ-së.

8.1.1 KLP-ja ka arsyetuar në pikën 48 të vendimit të saj, se legjislacioni në fuqi dhe konkretisht neni 124 i ligjit për statusin, përcakton se: *“Inspektori i Lartë i Drejtësisë fillon hetimin me iniciativën e tij, bazuar në të dhëna thelbësore mbi fakte që rezultojnë nga burime të besueshme, mbi bazën e të cilave lind dyshimi i arsyeshëm se shkelja mund të jetë kryer.”*. Ky kriter është vlerësuar i përmbushur, pasi sjellja e magjistratit është parashikuar si shkelje disiplinore nga neni 148/d, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, e cila parashikon shprehimisht, se: *“Prokurori shkarkohet nga detyra kur kryen shkelje të rënda profesionale ose etike që diskreditojnë pozitën dhe figurën e prokurorit gjatë ushtrimit të detyrës.”*.

8.1.2 Në qëndrimin që ka mbajtur ndër vite Gjykata Kushtetuese, në lidhje me nenin 4/3 të Kushtetutës, parashikohet se dispozitat kushtetuese zbatohen drejtpërsëdrejti, përveç rasteve kur Kushtetuta parashikon ndryshe. Gjithashtu, kjo gjykatë është shprehur se Kushtetuta nuk ka pasur për qëllim që të autorizojë ligjvënësin të parashikojë rastet e shkarkimit, pasi këtë ajo e ka bërë nëpërmjet nenit 148/d, pika 2 e tij, ndërsa sa i përket dhënies së masave të tjera disiplinore, neni 148/d, pika 1 e Kushtetutës ia ka deleguar kompetencat ligjvënësit të zakonshëm, për të parashikuar rastet dhe kriteret e zbatimit konkret të tyre.

8.1.3 Në jurisprudencën e deritanishme kushtetuese¹, është interpretuar përfundimisht koncepti i shkeljes së rëndë në kontekstin e neneve 128, 140 dhe 149, pika 2 e Kushtetutës, sipas të cilave shkelja e rëndë ka të bëjë me akte e sjellje që diskreditojnë rëndë pozitën dhe figurën e gjyqtarit e të prokurorit. Gjithashtu duhet të kemi në konsideratë edhe faktin se vendimi nr. 34/2017 i Gjykatës Kushtetuese nuk ka shfuqizuar kompetencat e Këshillit të Lartë të Prokurorisë për të shkarkuar prokurorët sipas rasteve që derivojnë drejtpërdrejt nga Kushtetuta, por ka shfuqizuar ato pjesë të ligjit të cilat ishin në tejkalim të kompetencave që parashikon dispozita kushtetuese.

8.1.4 KLP-ja, referuar praktikës së GjEDNj-së, ka vlerësuar se elemente, si: klasifikimi i veprës penale, natyra e veprës dhe shkalla e ashpërsisë së dënimit, të marra në mënyrë alternative ose kumulative, janë të pamjaftueshme për të arritur në përfundimin se nenet 6 dhe 7 të Konventës janë të pazbatueshme nën aspektin e tij penal. Pretendimi i kërkuarit për boshllëk legjislativ, në kontekstin e mosdënimit pa ligj, duke cenuar nenet 6 dhe 7 të KEDNj-së ka papajtueshmëri *ratione materiae* dhe, për rrjedhojë, nuk duhet pranuar dhe duhet rrëzuar.

8.2 Pretendimet e KLP-së mbi përfaqësimin e akuzës nga magjistrati Bujar Memia

8.2.1 KLP-ja, duke u referuar në nenin 148/1 të Kushtetutës, argumenton se ndjekja penale është detyrë ekskluzive e shtetit, ku një nga funksionet kryesore të shtetit të së drejtës është respektimi i kuadrit normativ nëpërmjet sigurimit të një drejtësie penale funksionale. Bindja e brendshme në vetvete nënkupton një proces vlerësimi argumentues që shërben si një urë lidhëse midis faktit provues (provës) dhe elementit ligjor që duhet provuar, ku nëpërmjet arsytimit logjik justifikohet juridikisht vendimmarrja ligjore.

8.2.2 Nisur nga parimi i ligjshmërisë, prokuroria ka detyrimin kushtetues të hetojë me hollësi, si dhe të përfaqësojë akuzën publike në gjyq, në çdo fazë të procedimit, qoftë dhe gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit penal, ku prokurori ka detyrimin kushtetues që të garantojë një drejtësi penale funksionale, përkundrajt rasteve të mosveprimit të provuar në vendimin nr. 81/2021 të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, nga z. Bujar Memia.

8.2.3 Roli aktiv që luan prokurori në funksionalitetin e drejtësisë penale, përbën thelbin e garancisë për besimin që duhet të frymëzojë qytetarët në një shoqëri demokratike, ligjshmëria e rolit të prokurorit manifestohet jo vetëm nga paraqitja fizike e tij në procesin gjyqësor, por edhe nga diligenca e posaçme që ai tregon, duke ushtruar një rol që është në mënyrë esenciale aktiv në mbrojtje të shtetit të së drejtës. Për rrjedhojë, në rastin objekt shqyrtimi, vlerësohet se prokurori nuk mund të justifikohet me pretendimin e “bindjes së brendshme”, kur nuk përjashtohet dyshimi që

¹ Shih vendimin nr. 75, datë 19.4.2002, të Gjykatës Kushtetuese, qëndrim i rikonfirmuar në pikën 138, të vendimit nr. 1/2022 të Gjykatës Kushtetuese.

mosveprimi i prokurorit është objektivisht i justifikueshëm duke cenuar rregullsinë e rendit kushtetues e duke minuar besimin te trupa e prokurorëve të Republikës së Shqipërisë.

8.3 *Prapësimet e KLP-së lidhur me pretendimin e magjistratit për mungesën e arsytimit ligjor të vendimit nr. 81/2012 të KLP-së*

8.3.1 KLP-ja sqaron se detyrimi për arsytimin e vendimit nuk mund të interpretohet sikur kërkohet, arsytim i detajuar për çdo pretendim të palëve, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë. Zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata Kushtetuese² rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet administrative të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsytimin e vendimeve të tyre.

8.3.2 KLP-ja vlerëson se, në përfundim të procedurës administrative, ka analizuar dhe arsyetuar në vendimin e saj veprimet dhe mosveprimet e prokurorit Memia, duke arritur në përfundimin se ekzistojnë shkaqe për shkarkimin e tij, vendimi nr. 81/2021 plotëson kërkesën kushtetuese e të qenit i arsyetuar, në kuptim të përmbajtjes së nenit 99, pika 2 (elementet e pjesës hyrëse, arsyetuese dhe dispozitivi) dhe nenit 100 (elementet e qartësisë në vendim) të Kodit të Procedurës Administrative, pasi përmban përshkrimin e fakteve dhe argumenteve në lidhje me shkeljet e rënda profesionale që diskreditojnë pozitën dhe figurën e prokurorit gjatë ushtrimit të detyrës, si dhe është shoqëruar me provat përkatëse. Nuk konstatohen kundërtënie midis pjesës arsyetuese dhe urdhëruese. Në përfundim, KLP-ja vlerëson se pretendimi i parashtruar nga kërkuesi, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, është i pabazuar dhe duhet rrëzuar.

8.3.3 Në lidhje me pretendimin për përbërjen e Komisionit Disiplinor, KLP-ja ka sqaruar se me vendimin nr. {***}, datë 26.12.2018, është vendosur krijimi i komisioneve të përhershme, ku Komisioni Disiplinor përbëhej nga z. B.SH. (kryetar) dhe B.C. e T.B. (anëtarë), ndërsa anëtarë zëvendësues ishin z. G. O. dhe znj. N.S. Me vendimin nr. 20, datë 31.7.2019, Kolegji i Posaçëm i Apelit vendosi shkarkimin nga detyra për prokurorin dhe anëtarin zëvendësues, z. G. O., i cili u zëvendësua më pas nga prokurorja E.K. (C.), e cila, mbi bazën e shortit, u përzgjedh relatore e çështjes së këtij procedimi disiplinor.

8.3.4 Me vendimin nr. 2, datë 27.2.2020, Kolegji shkarkoi nga detyra dhe anëtarin tjetër të këtij komisioni disiplinor, z. B.C., i cili u zëvendësua më pas nga prokurorja E.G. Nisur nga fakti se kohëzgjatja e zëvendësimit të anëtarit të përhershëm, z. B.C. me znj. E.G. zgjati më shumë se shtatë ditë (afat i parashikuar nga rregullorja), me zgjedhjen e anëtares E.G., automatikisht ajo mori cilësinë e anëtares së përhershme të Komisionit Disiplinor. Referuar nenit 11, pika 3, germa “b” e rregullores “Mbi funksionimin e komisionit disiplinor në zhvillimin e procedurave disiplinore ndaj prokurorëve”, anëtari zëvendësues shërben deri në përfundim të kësaj çështjeje, për pasojë anëtarja E.K. vijoi mandatin e komisionit disiplinor në shqyrtimin e kësaj çështjeje.

8.3.5 Në lidhje me pretendimin e magjistratit për zgjatjen e afatit të hetimit disiplinor nga ILD-ja, organi i KLP-së vlerëson se vendimi për zgjatjen e hetimit disiplinor ka si bazë ligjore të përcaktuar, si në pjesën hyrëse të vendimit, edhe në dispozitivin e tij, nenin 92 të Kodit të Procedurës Administrative dhe nenin 118 të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në

² Shih vendimin nr. 36, datë 26.7.2011, të Gjykatës Kushtetuese.
Shih vendimin nr. 3, datë 23.1.2014, të Gjykatës Kushtetuese.

Republikën e Shqipërisë” të ndryshuar³, pra ILD-ja e ka respektuar afatin 6-mujor të parashikuar nga neni 118 i ligjit, “Për statusin”, dhe ky pretendim i kërkuar nuk qëndron.

8.4 Shkeljet e konstatuara nga KLP-ja në vendimet gjyqësore në të cilat magjistrati ka përfaqësuar akuzën dhe janë objekt shqyrtimi

*8.4.1 Shkeljet disiplinore të konstatuara nga KLP-ja në shqyrtimin e çështjes që i përket vendimit gjyqësor nr. {***}, datë 6.11.2017, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

8.4.1.1 KLP-ja ka konstatuar se qëndrimi i magjistratit në seancë, në ushtrimin e funksioneve të veta, roli i tij apo pyetjet e shtruar ndaj mjekut, nuk kanë qenë ezauruese në drejtim të hetimit gjyqësor mbi plotësimin e kushteve të kërkuara nga neni 59/a, pika 1, shkronja “c” e Kodit Penal për të dënuarin I.P.

8.4.1.2 Nuk ka paraqitur kërkesa procedurale për marrjen e një prove vendimtare për zgjidhjen e çështjes së parashtruar për shqyrtim, sipas parashikimeve të neneve 178 dhe 366 të Kodit të Procedurës Penale, konkretisht aktin e ekspertimit mjekoligjor për të përcaktuar gjendjen shëndetësore të të dënuarit.

8.4.1.3 Nuk ka ushtruar ankim ndaj vendimit nr. {***}, datë 6.11.2017, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, pa u krijuar mundësia e kontrollit gjyqësor të kësaj vendimmarrje lidhur me provueshmërinë e kushteve të parashikuara në këtë dispozitë. KLP-ja vlerëson se magjistrati, me qëndrimin pasiv, duke mos kërkuar marrjen e provave, rezulton të jetë angazhuar në një vendim të paarsyeshëm, të rrezikshëm për shtetin e së drejtës dhe arbitrar.

*8.4.2 Shkeljet disiplinore të konstatuara nga KLP-ja në shqyrtimin e çështjes që i përket vendimit gjyqësor nr. {***}, datë 14.2.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

8.4.2.1 Magjistrati në këtë gjykim ka dështuar të konstatojë që, për të njëjtën periudhë objekt gjykimi me vendimin nr. {***}, datë 25.5.2017, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, është vendosur: “Ulja e dënimit me 90 ditë për çdo vit, nga 14.10.2008–23.5.2017” (*diferenca 8 vjet, 7 muaj e 12 ditë, duke ulur dënimin me 24 muaj*), për rrjedhojë duke mos treguar një diligençë të posaçme për të konstatuar përfitimin e dyfishtë, si dhe duke mos njohur pozitën ligjore e procedurale të të dënuarit, nëpërmjet qëndrimit të tij pasiv, ka lejuar që i dënuari H.B. të përfitojë artificialisht ulje dënimi për të njëjtën periudhë kohe, me dy cilësi të ndryshme (*si i dënuar dhe si i paraburgosur, në kundërshtim me vendimin unifikues nr. 154/2000 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë*), duke ulur aritmetikisht dënimin me 6 vjet e 4 muaj e 15 ditë.

*8.4.3 Shkeljet disiplinore të konstatuara nga KLP-ja në shqyrtimin e çështjes që i përket vendimit gjyqësor nr. {***}, datë 21.11.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

8.4.3.1 Magjistrati gjatë shqyrtimit gjyqësor të kësaj çështjeje, ka dështuar të konstatojë se i dënuari H.B. ishte në kushtet e përjashtimit të përfitimit të amnistisë, sepse ishte dënuar për krime kundër jetës të kryera me dashje, në zbatim të nenit 4, pika 1, shkronja “b” e ligjit nr. 141/2016, ky kriter përbën shkak ndalues që e përjashton atë nga përfitimi i amnistisë. Njëkohësisht, magjistrati ka dështuar të konstatojë se i dënuari H.B. nuk është as në kushtet e amnistisë së mbetur, pasi kategoria e personave të parashikuar në nenin 5 të këtij ligji, është kategoria e personave, në rastin konkret burra që u ka mbetur pa vuajtur deri në 1 (një) vit nga dënimi i dhënë.

³ “Inspektori i Lartë i Drejtësisë vendos të arkivojë ankesën ose të fillojë hetimin për shkeljen e pretenduar, brenda tre muajve nga marrja e ankesës. 2. Inspektori i Lartë i Drejtësisë, brenda gjashtë muajve nga dita e marrjes së vendimit për fillimin e hetimit, fillon procedimin disiplinor duke i paraqitur Këshillit kompetent raportin e hetimit ose merr vendimin për mbylljen e hetimit. 3. Inspektori i Lartë i Drejtësisë mund të zgjasë afatin e hetimit, ose në rast sëmundjeje apo pamundësisë së magjistratit. 4. Në rastet kur, pas kalimit të afateve të parashikuara në pikat 2 ose 3, të këtij neni, dalin prova të reja, mbi bazën e të cilave ka shkaqe të arsyeshme të besohet se shkelja mund të ketë ndodhur, Inspektori i Lartë i Drejtësisë riçel hetimin, me kushtin që nuk janë parashikuar afatet, sipas përcaktimeve të pikave 1 dhe 4, të nenit 117, të këtij ligji. 5. Nëse Inspektori i Lartë i Drejtësisë nuk zbaton afatet e parashikuara në pikat 1 deri në 4, të këtij neni, magjistrati ka të drejtën të ankimojë mosveprimin administrativ të tij te Këshilli përkatës”.

8.4.4 *Shkeljet disiplinore të konstatuara nga KLP-ja në shqyrtimin e çështjes që i përket vendimit gjyqësor nr. {***}, datë 22.2.2019, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

8.4.4.1 Magjistrati, në cilësinë e prokurorit të kësaj çështjeje, ka dështuar të verifikojë kushtin e vuajtjes së 3/4 të dënimit, duke llogaritur edhe kohën e përfituar nga amnistia, si dhe ka dështuar të verifikojë “arsyet e veçanta”, në kundërshtim me vendimin unifikues nr. 2, datë 25.5.2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë. Ky vendim ka marrë formë të prerë pa u ankimuar nga prokurori, duke e kthyer vendimin e formës së prerë në përfundimtar dhe gjë të gjykuar.

8.5 Në përfundim, KLP-ja, duke marrë në konsideratë shkeljet e rënda profesionale të konstatuara përtej çdo dyshimi të arsyeshëm gjatë ushtrimit të funksionit nga prokurori/ankuesi, të cilat diskreditojnë rëndë figurën e prokurorit, kërkon nga Kolegji i Posaçëm i Apelit pranë Gjykatës Kushtetuese që të rrëzojë të gjitha pretendimet e kërkuarit si të pabazuara në ligj dhe prova.

9. *Prapësimet e ILD-së, lidhur me pretendimet e magjistratit Bujar Memia*

9.1 *Lidhur me pretendimet e natyrës kushtetuese dhe procedurale të magjistratit*

9.1.1 Inspektori i Lartë i Drejtësisë u është referuar në mënyrë të drejtpërdrejtë parashikimeve kushtetuese. Konkretisht, neni 148/d, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës parashikon se: *Prokurori shkarkohet nga Këshilli i Lartë i Prokurorisë kur: a) kryen shkelje të rënda profesionale ose etike, që diskreditojnë pozitën dhe figurën e gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës*. Referimi i drejtpërdrejtë në dispozitat kushtetuese⁴ mbështetet në parimin kushtetues të hierarkisë së akteve normative

9.1.2 Për shkak të rëndësisë që merr përgjegjësia disiplinore e magjistratëve në këndvështrim të garancive për pavarësinë dhe palëvizshmërinë e tyre nga funksioni, Kushtetuta parashikon që magjistrati mban përgjegjësi disiplinore sipas ligjit. Në këto kushte, vetë Kushtetuta ka parashikuar një rregullim të posaçëm, i ngritur në nivel kushtetues, i zbatueshëm për rastin në procedim.

9.1.3 Në këtë rast, për shkak se nenet 101, 102, 103 dhe 104 të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe të prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” ishin shfuqizuar nga Gjykata Kushtetuese, në kohën e dhënies së vendimeve, për të cilat magjistrati Bujar Memia u gjet përgjegjës disiplinorisht, ILD-ja ka vlerësuar zbatimin e drejtpërdrejtë të normës më të lartë juridike, pikërisht të parashikimit të bërë nga neni 148/d, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës, normë e cila parashikon përgjegjësinë disiplinore të magjistratit në rastin e kryerjes së shkeljeve të rënda profesionale ose etike që diskreditojnë pozitën dhe figurën e magjistratit gjatë ushtrimit të detyrës, por edhe masën disiplinore.

9.1.4 Ekzistenca e vakumit të përkohshëm ligjor të shkaktuar nga vendimmarrja e Gjykatës Kushtetuese, nuk mund të interpretohet kurrësi si cenim i procesit të rregullt ligjor, të konsiderohet si shkak i shmangies nga përgjegjësitë disiplinore, apo të mund të përdoret nga magjistrati si shkak për të mos përmbushur funksionin e tij në mënyrë të rregullt ose për të kryer shkelje profesionale të natyrës që diskreditojnë pozitën dhe figurën e prokurorit gjatë ushtrimit të detyrës.

9.1.5 Procedura e hetimit disiplinor, sipas ILD-së, rezulton të jetë zbatuar me rigorozitet, kështu pasi ILD-ja ka vendosur kryesisht verifikimin e fakteve të bëra publike dhe pasi ka marrë të dhëna të besueshme nga aktet e paraqitura nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, të cilat kanë krijuar dyshimin e arsyeshëm për kryerjen e shkeljes disiplinore, ka vendosur me iniciativë fillimin e hetimit disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia, sipas parashikimeve të neneve 123 dhe 124 të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe të prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”.

9.1.6 Në lidhje me pretendimin e magjistratit për mosrespektim të nenit 92 të Kodit të Procedurës Administrative për zgjatjen e afatit të hetimit disiplinor, ILD-ja sqaron se, nëpërmjet vendimit nr. {***}, datë 11.11.2020, Inspektorati i Lartë i Drejtësisë ka vendosur zgjatjen e afatit të hetimit disiplinor, vendim i cili ka si mbështetje ligjore nenin 92 të Kodit të Procedurës

⁴ *Vendimet e Gjykatës Kushtetuese nr. 78/2017, nr. 55/2016.*

Administrative, dispozitë e cila parashikon mundësinë e organit procedues për zgjatjen e afatit të përfundimit të procedurës administrative.

9.1.7 Në ndryshim nga sa interpreton magjistrati, dispozita nuk u referohet në asnjë parashikim të saj, vetëm procedurave administrative të filluara me kërkesë të organit administrativ. Nga ana tjetër, në funksion të parimit të barazisë dhe të paanësisë në marrjen në marrjen e vendimeve, është e kuptueshme që rregullat e zgjatjes së afatit të një procedure administrative të zbatohen në mënyrë të njëjtë, pavarësisht faktit nëse procedura administrative fillon me kërkesë apo me iniciativën e organit administrativ.

9.1.8 ILD-ja thekson se magjistratit gjatë procesit të hetimit disiplinor, por edhe gjatë zhvillimit të procedimit disiplinor në Këshillin e Lartë të Prokurorisë, i janë siguruar të gjitha të drejtat dhe garancitë e parashikuara nga neni 42, pika 2 e Kushtetutës, neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe ato të parashikuara në ligjin “Për statusin”.

9.2 *Prapësimet e ILD-së, lidhur me themelin e çështjes*

9.2.1 Në analizë të elementeve të referuara në vendimin nr. 75/2002 të Gjykatës Kushtetuese⁵, në raport me sjelljen e magjistratit Bujar Memia, ILD-së i rezultoi, se:

9.2.2 Për sa i takon elementit të rrethanave të kryerjes së tyre, gjatë hetimit disiplinor rezultoi e provuar se:

Magjistrati nuk ka respektuar dispozitat e ligjit penal dhe procedural me natyrë urdhëruese, si dhe nuk ka mbajtur në konsideratë jurisprudencën e unifikuar të Gjykatës së Lartë dhe praktikën e Kolegjit Penal të kësaj gjykate.

Magjistrati nuk ka kërkuar marrjen e provave vendimtare për zgjidhjen e çështjes, në kundërshtim me praktikën e konsoliduar të Kolegjeve të Gjykatës së Lartë.

Si dhe nuk ka përmbushur funksionet në zbatim të parimeve të ligjshmërisë dhe paanësisë së prokurorit, në mbikëqyrjen e ekzekutimit të vendimeve penale. Ka vepruar në kundërshtim me detyrimin e parashikuar në nenin 48, pika 5, e ligjit nr. 97/2016, “Për organizimin dhe funksionimin e prokurorisë në Republikën e Shqipërisë”.

Magjistrati nuk ka respektuar dispozitat penale me karakter urdhërues, të cilat parashikojnë kriteret me karakter objektiv, ndalues dhe me një përmbajtje të drejtpërdrejtë dhe lehtësisht të kuptueshme për lirimin e të dënuarit, ku përvoja e gjatë profesionale e magjistratit e lejon të interpretojë dhe zbatojë drejt këto dispozita.

Magjistrati nuk ka mbajtur një qëndrim ligjor gjatë gjykimit të dhënë nga e njëjta gjykatë e cila në shkelje të ligjit, i kishte ulur dënimin të njëjtë të dënuar, në masën 90 ditë, në funksion të pranimit të çdo kërkesë të paraqitur nga ana e tij, të cilat sollën dhe rritje fiktive të periudhës së dënimit, të llogaritur për efekt lirimi.

Gjithashtu, nuk ka mbajtur qëndrim ligjor gjatë gjykimit të çështjes që i përket kërkesës lirim me kusht të të dënuarit, megjithëse mori dijeni se në këtë gjykim mbi dy vendime të dhëna nga e njëjta gjykatë, e cila, gjatë periudhave të njëjta, i ka njohur të dënuarit dy cilësi: si i paraburgosur dhe si i dënuar, në funksion të pranimit të çdo kërkesë të paraqitur nga ana e tij, të cilat sollën dhe rritje fiktive të periudhës së dënimit, të llogaritur për efekt lirimi.

Magjistrati nuk ka ushtruar ankim ndaj vendimeve të dhëna në kundërshtim me ligjin. Këto veprime/mosveprime të tij janë kryer në mënyrë të drejtpërdrejtë, të vazhduar, të vullnetshme dhe të

⁵ Shprehja “akte e sjellje që diskreditojnë rëndë pozitën dhe figurën [...]”, parashikuar nga nenet 128, 140 dhe 149, pika 2 e Kushtetutës, përmbledh në vetvete një sërë elementesh, të cilat mund dhe duhet të identifikohen rast pas rasti nga organi përkatës që merr vendimin për shkarkimin e gjyqtarit të Gjykatës Kushtetuese, të gjyqtarit të Gjykatës së Lartë dhe Prokurorit të Përgjithshëm. Ato janë të lidhura me aktet dhe sjelljet e parregullta e të padenja që këta funksionarë të lartë kryejnë gjatë ushtrimit të detyrës, për shkak të saj, por edhe jashtë detyrës. Këto veprime apo mosveprime që analizohen në bazë të rrethanave të kryerjes së tyre, momentit subjektiv, si dhe nga dëmet që ato i sjellin shoqërisë e shtetit, janë të asaj natyre që e bëjnë të pamundur kryerjen e mëtejshme të funksioneve kushtetuese nga këto subjekte.

pajustificuar në 3 procese gjyqësore me të njëjtin kërkuar, H.B., dhe në 1 (një) proces tjetër me kërkuar I.P.

9.3 Inspektori i Lartë i Drejtësisë, lidhur me qëndrimin subjektiv të magjistratit në seanca gjyqësore, si përfaqësues i akuzës

9.3.1 ILD-ja, në parashtrime, pretendon se nga magjistrati Bujar Memia janë ndërmarrë veprime/mosveprime të cilat kanë të bëjnë me mosrespektim të rëndë dhe të vazhduar të legjislacionit material dhe procedural penal, pasi jo vetëm nuk është respektuar kërkesa e një dispozite të ligjit material apo procedural, por nuk është respektuar një tërësi dispozitash, si nenet 57, 59/a, pika 1 shkronja “c”, 64 të Kodit Penal, nenet 149, 152, 178, 366, 438, 514, 518 të Kodit të Procedurës Penale, nenet 4 dhe 5 të ligjit nr. 141/2016, “Për dhënie amnistie”, neni 9, pika 3 e ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”, neni 61, pika 2, e ligjit nr. 10193, datë 3.12.2009, “Për marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale”, si dhe parashikimet e vendimeve nr. 154/200 dhe nr. 2/2015 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

Siç u argumentua më sipër, shkeljet e magjistratit nuk janë të natyrës së gabimeve në interpretimin apo zbatimin e legjislacionit material dhe procedural, ato janë kryer me dashje duke synuar edhe ardhjen e pasojës.

9.3.2 Në lidhje me elementin tjetër, atë të pasojave që i shkaktohen shoqërisë, rezulton se shkeljet disiplinore të kryera nga magjistrati kanë sjellë pasoja jo vetëm në cenimin e imazhit të prokurorit dhe humbjen e besimit ndaj tij, por kanë cenuar edhe besimin e publikut në sistemin e drejtësisë.

9.3.3 Qëndrimi i prokurorit në seancë, vendimmarrja e gjykatës në rastin e të dënuarit H.B. dhe mosankimi i vendimit nga ana e prokurorit, solli një pasojë të rëndë, shmangien e të dënuarit me burgim të përjetshëm të caktuar nga autoritetet e huaja, i njohur nga autoriteti gjyqësor vendas me konvertimin e tij në 25 vjet burgim, e që në vijim u pasua me vuajtjen e vetëm 3 vjetëve burgim, ka sjellë si pasojë diskreditimin e figurës së magjistratit shqiptar dhe në raport me autoritetet e huaja. Pasiviteti dhe mosveprimi i prokurorit për të kontrolluar ligjshmërinë e kësaj vendimmarrjeje, ka ndikuar në uljen e besimit publik te sistemi i drejtësisë.

9.4 Në përfundim, ILD-ja konstaton se në analizë të sa më sipër, rezulton se përmbushen të gjitha elementet e vlerësuar në jurisprudencën e Gjykatës Kushtetuese, të cilat vërtetojnë se magjistrati ka kryer shkelje të cilat diskreditojnë pozitën dhe figurën e prokurorit gjatë ushtrimit të detyrës, si dhe klasifikohen si shkelje shumë e rëndë disiplinore në referim të nenit 148/b, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës.

II. Vlerësimi i Kolegjit të Posaçëm të Apelit

A) Për legjitimitetin e ankuesit

10. Juridiksioni Disiplinor i Kolegjit të Posaçëm të Apelit është një juridiksion kushtetues, i cili do të shoqërojë veprimtarinë e tij gjatë mandatit 9-vjeçar (nëntëvjeçar), sipas parashikimeve të nenit 179, pika 7, e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, i cili parashikon: *Gjatë mandatit të tyre nëntëvjeçar, gjyqtarët e Kolegjit të Apelit, sipas nenit 179/b, kanë juridiksion disiplinor ndaj gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, anëtarëve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, anëtarëve të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, Prokurorit të Përgjithshëm dhe Inspektorit të Lartë Drejtësisë. Kolegji i Apelit shqyrton ankimet ndaj vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore, përkatësisht ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë.*

10.1 Në vijim të këtij parashikimi kushtetues, neni 5, pika 3 e ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, i përcakton Kolegjit të Posaçëm të Apelit bazën ligjore, mbi të cilën do të procedojë gjatë ushtrimit të funksionit të tij kushtetues që lidhet me Juridiksionin Disiplinor, konkretisht: *Kolegji i Apelit gjatë mandatit të tij, në përputhje me Kushtetutën, ligjin “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese” dhe legjislacionit që rregullon çështjet*

e qeverisjes së sistemit të drejtësisë, ka juridiksion të shqyrtojë: b) ankimet kundër vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë.

10.2 Çështja e legjitimitetit është vlerësuar nga Gjykata Kushtetuese si një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i” dhe pika 2 e Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë.

10.3 Ankimi kushtetues individual duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, si dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

10.4 Në çështjen objekt shqyrtimi, lidhur me legjitimitimin e ankuesit, Kolegji vlerëson se kërkuesi Bujar Memia legjitimohet *ratione personae*, pasi vendimi i Këshillit të Lartë të Prokurorisë të cilin ka ankimuar në Kolegjin e Posaçëm të Apelit, është marrë në kuadrin e një procedimi disiplinor ndaj tij dhe kërkuesi ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

10.5 Në lidhje me *shterimin e mjeteve juridike*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f” e Kushtetutës, konstatohet se neni 192, pika 1, e ligjit nr. 115/2016, “Për organet e qeverisjes së sistemit të drejtësisë”, parashikon se vendimet e Këshillit të Lartë të Prokurorisë për masat disiplinore ndaj prokurorëve ankimohen në Gjykatën Kushtetuese. Bazuar në nenin 179, pika 7 e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, juridiksionin disiplinor kundër vendimeve të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, gjatë mandatit 9-vjeçar (nëntëvjeçar), e ushtron Kolegji i Posaçëm të Apelit. Pra, ankuesi nuk ka mjet tjetër ligjor ankimi, përveç kërkesës drejtuar Kolegjit të Posaçëm të Apelit.

10.6 Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, pasi vendimi i Këshillit të Lartë të Prokurorisë që ankimohet, është i datës 31.3.2021, ndërsa kërkesa e ankuesit është protokolluar në Kolegjin e Posaçëm të Apelit më datë 20.4.2021, dhe është regjistruar pas plotësimit të dokumentacionit, në datën 30.4.2021, pra brenda afatit ligjor 4-mujor të përcaktuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b” e ligjit nr. 8577/2000.

10.7 Për sa i takon legjitimitetit *ratione materiae*, Kolegji çmon se pretendimet e ankuesit ndaj vendimit nr. 81, datë 31.3.2021, të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, janë pretendime që *prima facie* hyjnë në juridiksionin disiplinor të Kolegjit të Posaçëm të Apelit dhe do të shqyrtohen në vijim.

11. Mbi kërkesat procedurale të magjistratit përgjatë shqyrtimit të çështjes në Kolegji

11.1 Kolegji, me vendimin e ndërmjetëm, në seancën e datës 14.12.2021, bazuar në nenet 1, paragrafi 2 dhe 42 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar, vendosi t’i drejtohet Këshillit të Lartë të Prokurorisë për të kërkuar sjelljen brenda datës 29.12.2021, të fashikujve me të gjitha aktet e administruara dhe të krijuara në funksion të procedimit disiplinor, në bazë të të cilit është marrë dhe vendimi i Këshillit të Lartë të Prokurorisë me nr. 81, datë 31.3.2021.

11.2 KLP-ja ka përcjellë në Kolegji, me shkresën nr. {***}, datë 29.12.2021, fashikujt me të gjitha aktet e administruara dhe të krijuara në funksion të këtij procedimi disiplinor. Magjistrati Bujar Memia është njohur me këto akte në ambientet e Kolegjit më datë 14 janar 2022, si dhe ka marrë kopje për një pjesë të këtyre akteve.

11.3 Gjatë zhvillimit të seancave gjyqësore në Kolegji, magjistrati dhe përfaqësuesi i tij ligjor u drejtuan një seri pyetjesh subjekteve të interesuara pjesëmarrëse në këtë proces gjyqësor, të cilat u paraqitën edhe me shkrim dhe u depozituan në Kolegji.

11.4 Përfaqësuesit e KLP-së, me shkresën nr. {***} prot., datë 11.3.2022, me lëndë: “Përcillen përgjigjet me shkrim në lidhje me pyetjet e drejtuara nga kërkuesi në procedimin e juridiksionit disiplinor nr. 3/2021, datë 30.4.2021”, u kanë dhënë shpjegime të hollësishme pyetjeve të magjistratit. Përfaqësuesit e ILD-së, më datë 7.4.2022, kanë depozituar në Kolegj, krahas parashtrësve për seancën plenare publike, edhe përgjigjet e pyetjeve të magjistratit.

11.5 Magjistrati ka paraqitur në seancën e datës 17.2.2022, kërkesën paraprake mbi moskompetencën e Kolegjit në shqyrtimin e masave disiplinore ndaj magjistratëve.

11.5.1 Kolegji, me vendimin e ndërmjetëm të datës 17.2.2022, vendosi rrëzimin e kësaj kërkeje si të pabazuar në Kushtetutë dhe në ligj, pasi, bazuar në nenin 179, pika 7 e Kushtetutës, *Kolegji shqyrton ankimet ndaj vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore, përkatësisht ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë*, si dhe në nenin 5, pika 3, e ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, *Kolegji shqyrton ankimet kundër vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektoratit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë*.

11.6 Lidhur me kërkesën e magjistratit për çmuarjen si të pavlefshme të aktit të përfaqësimit të Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, Kolegji, bazuar në nenin 1, pika 2 e ligjit 8577/2000, si dhe në referim të përcaktimeve të germës “c” të nenit 96⁶ të Kodit të Procedurës Civile, *Kolegji vlerësoi se akti i përfaqësimit të Inspektorit të Lartë Drejtësisë është lëshuar konform ligjit nga ana formale dhe vlerësoi se është dhënë brenda tagrave që i njihen nga ligji drejtuesit të ILD-së*.

11.7 Lidhur me kërkesën e magjistratit për marrjen e disa akteve, të cilat, sipas tij, mungojnë në fashikujt e përcjellë nga KLP-ja, në të cilën pretendon se e ka paraqitur pranë KLP-së më datë 22.1.2022, për dijeni dhe Kolegjin me shkresën nr. {***}, datë 2.2.2022, *rezultoi se gjatë shpjegimeve të përfaqësuesit të KLP-së, në seancën e datës 18.2.2022 në Kolegj, magjistratit i është kthyer përgjigje më shkresën nr. {***}, datë 16.2.2022, dhe ka rezultuar se i është dhënë materiali i kërkuar nga KLP-ja. Kolegji, pasi u njoh me aktin e administruar, vendosi të rrëzojë kërkesën e magjistratit Bujar Memia*.

11.8 Më datë 15.3.2022, magjistrati paraqiti kërkesën paraprake me objekt: “Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të pjesshme të vendimit nr. {***}, datë 9 nëntor 2021, për njoftimin e gjykimit të seancës publike”, për sa i përket përbërjes së trupit gjykues që do të gjykojë çështjen e juridiksionit disiplinor (JD) nr. 3/2021.

11.8.1 Sipas magjistratit, Kolegji ka disponuar me vendimin për njoftimin e gjykimit në seancë plenare publike, duke përcaktuar dhe përbërjen e trupit gjykues për gjykimin e kësaj çështjeje që duhet të ishte me pjesëmarrjen e plotë të gjithë gjyqtarëve të Kolegjit, sipas përcaktimit të nenit F, pika 1 e Aneksit të Kushtetutës, ku Kolegji i Apelimit përbëhet nga 7 gjyqtarë.

11.8.2 Përfaqësuesit e ILD-së dhe KLP-së kërkuar rrëzimin e kësaj kërkeje të paraqitur nga përfaqësuesi ligjor i magjistratit Bujar Memia.

11.8.3 Kolegji, lidhur me këtë kërkesë, vlerëson se, bazuar në nenin 32, pika 1 e ligjit nr. 8577/2000, Gjykata Kushtetuese shqyrton në seancë plenare, me pjesëmarrjen e të gjithë gjyqtarëve të saj, por në asnjë rast jo më pak se 2/3 e tyre. Me vendimin nr. 13 të datës 7.2.2022, Mbledhja e Gjyqtarëve e Kolegjit të Posaçëm të Apelimit ka vendosur pezullimin e anëtarit të Kolegjit A. Hajdari, pavarësisht këtij fakti në shqyrtimin e çështjes në seancë plenare të ankimit të magjistratit Bujar Memia, Kolegji ka qenë me pjesëmarrjen e 6 (gjashtë) anëtarëve të tij, çka ka përmbushur kushtin e përcaktuar në nenin 32, pika 1 e ligjit nr. 8577/2000, atë të pjesëmarrjes së jo më pak se 2/3 së anëtarëve të Kolegjit.

⁶ Si përfaqësues të palëve me prokurë, mund të jenë: a) avokatët; b) bashkëshpirtët, të paralindurit, të paslindurit, vëllezërit dhe motrat; c) juristët dhe punonjësit e tjerë të autorizuar të institucioneve shtetërore ose të personave juridikë.

11.9 Magjistrati paraqiti kërkesën për pezullimin e gjykimit të kësaj çështjeje në Kolegj, deri në ushtrimin e kontrollit të kushtetutshmërisë nga Gjykata Kushtetuese, të kërkesës së tij drejtuar kësaj gjykate më datë 8.3.2022, me objekt: *Shfuqizimin e togfjalëshit “ligji për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, të parashikuar në nenin 5, pika 3 e ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”*.

11.9.1 Lidhur me këtë kërkesë, përfaqësuesit e KLP-së dhe ILD-së kërkuan rrëzimin e saj, pasi magjistratit i mungon interesi i ligjshëm për të vënë në lëvizje kontrollin incidental; Gjykata Kushtetuese ka një jurisprudencë tashmë të mirëpërcaktuar, në lidhje me elementet që duhet të plotësojë kontrolli incidental i një norme nga gjykatat e niveleve më të ulëta. Në kërkesë referohen një sërë dispozitash kushtetuese për antikushtetutshmërinë e këtij togfjalëshi, por nuk jepet asnjë argument se cilin nga këto parime kushtetuese ka shkelur ky togfjalësh. Kolegji ka në dispozicion të tij të gjitha instrumentet e nevojshme ligjore për garantimin e një të drejte për një proces të rregullt ligjor dhe ofrimin e të gjithave garancive të magjistratit gjatë shqyrtimit të këtij ankimi. Ligji nr. 84/2016, ashtu edhe ligji nr. 115/2016 janë bërë objekt shqyrtimi në Gjykatën Kushtetuese dhe, me vendimmarjet përkatëse, e kanë kaluar tashmë testin e kushtetutshmërisë.

11.9.2 Kolegji, lidhur me këtë kërkesë, çmon se nuk gjendet në kushtet e nenit 145, pika 2 e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, kur ligjet vijnë në kundërshtim me Kushtetutën, siç pretendon ankuesi në kërkesën e tij, pasi referuar Aneksit të Kushtetutës, ligjit nr. 84/2016 dhe ligjit nr. 115/2016, “Për organet e qeverisjes të sistemit të drejtësisë”, Kolegji nën dritën e këtyre dispozitave vazhdon procedurën e gjykimit, pavarësisht kërkesës së bërë nga ankuesi pranë Gjykatës Kushtetuese, si në rastin konkret.

11.10 Me shkresën nr. {***}, datë 5.5.2022, drejtuar Kolegjit, magjistrati Bujar Memia ka depozituar disa akte shkresore⁷, të cilat kërkojnë të merren në cilësinë e provës.

11.10.1 Kolegji, bazuar në nenet 42, pikat 1 dhe 2 të ligjit 8577/2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar, dhe në nenin 224 të Kodit të Procedurës Civile, vendosi të administrojë aktet e depozituara nga magjistrati Bujar Memia, përfshirë edhe përgjigjen e sjellë nga ShISH, si dhe vendosi rrëzimin e kërkesës së tij që Kolegji të kërkojë informacion shtesë në ShISH, pasi jo vetëm nuk u vlerësua i domosdoshëm dhe i nevojshëm, por u konsiderua jorelevant në zgjidhjen e çështjes në shqyrtim.

11.11 Në seancën e datës 9.5.2022, magjistrati Bujar Memia paraqiti kërkesa verbale të njëpasnjëshme, të cilat, në vlerësimin e Kolegjit, kishin si qëllim zvarritjen e procesit të gjykimit ndaj tij në Kolegj, si më poshtë.

11.11.1 Pezullimin e këtij gjykimi deri në përfundimin e procesit të rivlerësimit pranë Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, përjashtimin e kryesueses së trupit gjykues, gjyqtarës së Kolegjit Albana Shtylla, mbrojtje me tjetër avokat, si dhe shtimin e objektit të ankimit. Kërkesat u paraqitën verbalisht në seancën plenare publike, në të cilën palët ishin njoftuar paraprakisht nga Kolegji për paraqitjen e konkluzioneve përfundimtare.

11.11.2 Përfaqësuesit e KLP-së dhe të ILD-së nuk ishin dakord për pranimin e këtyre kërkesave, por kërkuan rrëzimin e tyre, si kërkesa abuzive, të cilat kishin si qëllim zvarritjen e procesit nga ankuesi Bujar Memia.

⁷ 1. Shkresë nr. {***} prot., datë 16.2.2022, e Këshillit të Lartë të Prokurorisë, me lëndë “Kthim përgjigje”, bashkëngjitur dokumentacioni sipas shkresës.

2. Urdhër për ekzekutimin e vendimit penal nr. {***}, datë 14 janar 2020.

3. Shkresë nr. {***} prot., datë 21 prill 2022, të Drejtorisë së Shërbimit të Provës për të dënuarin I.P.

4. Shkresë nr. {***} prot., datë 21 prill 2022, të Drejtorisë së Shërbimit të Provës për të dënuarin H.B.

5. Shkresë nr. {***} prot., datë 8 prill 2022, e Ministrisë së Drejtësisë.

6. Shkresë nr. {***} prot., datë 21 prill 2022, e Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar.

7. Shkresë nr. {***} prot., datë 28 prill 2022, e Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë, Departamenti i Policisë Kriminale.

11.11.3 Lidhur me kërkesën për pezullimin e gjykimit në Kolegj deri në përfundimin e procesit të rivlerësimit ndaj tij pranë Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, *Kolegji vendosi mospranimin e kësaj kërkeje verbale, pasi çmoi se gjykimi i procedimit disiplinor me procesin e rivlerësimit që zhvillohet ndaj magjistratit pranë KPK-së, janë të ndarë dhe nuk kanë lidhje me njëri-tjetrin, pasi janë dy juridiksione të ndryshme dhe bërja e kësaj kërkeje në këtë moment procedural, në seancën e fundit të shqyrtimit gjyqësor, përveçse u konsiderua se kishte si qëllim zvarritjen e procesit disiplinor ndaj tij, u gjend e pabazuar në ligj dhe në prova.*

11.11.4 Lidhur me kërkesën për përjashtimin e kryesueses së trupit gjykues, gjyqtarës Albana Shtylla, e cila u paraqit në formë verbale, pastaj u formalizua me shkresën nr. {***}, datë 13.5.2022, bazuar në nenin 75, paragrafi 5 i Kodit të Procedurës Civile, *Kolegji çmoi se kërkesa për përjashtimin e gjyqtarës nuk pezullon gjykimin e çështjes, por gjyqtari nuk do të marrë pjesë në dhënien e vendimit deri në shqyrtimin e kësaj kërkeje. Mbledhja e Gjyqtarëve, më datë 24.5.2022, pas shqyrtimit të kësaj kërkeje, bazuar në nenin 37 të ligjit nr. 8577/2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese në Republikën e Shqipërisë", i ndryshuar, vendosi rrëzimin e kërkesës për përjashtimin e gjyqtarës së Kolegjit Albana Shtylla nga gjykimi i çështjes.*

11.11.5 Lidhur me kërkesën për shtimin e objektit të ankimit, *Kolegji çmoi se magjistrati nuk specifikoi në mënyrë konkrete se çfarë duhet të shtohet në objektin e ankimit, nuk u paraqit sipas formës së kërkuar nga neni 43, pika 2 e ligjit nr. 8577/2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese në Republikën e Shqipërisë", i ndryshuar dhe, për pasojë, nuk u konsiderua dhe nuk u mor parasysh.*

11.11.6 Lidhur me kërkesën verbale të tij për mbrojtjen me avokat, *Kolegji çmon se e drejta e tij për t'u mbrojtur me avokat, i është garantuar përgjatë gjithë procesit disiplinor në Kolegj. Në seancën e fundit, avokati i tij, i pajisur me prokurë të posaçme, u largua nga seanca plenare publike pa dhënë asnjë shpjegim dhe pa vënë në dijeni Kolegjin, mosprania e avokatit në përfundim të procesit gjyqësor ndodhi për shkaqe që varen tërësisht nga magjistrati dhe mbrojtja e zgjedhur prej tij, ndërsa i gjithë shqyrtimi i çështjes në Kolegj është zhvilluar në praninë e mbrojtësit të tij.*

11.11.7 Si përfundim, lidhur me kërkesat verbale të njëpasnjëshme nga ankuesi në seancën plenare publike të datës 9.5.2022, Kolegji çmon se ato kishin për qëllim zvarritjen e procesit disiplinor dhe, si të tilla, nuk u pranuan.

12. Vlerësimi i Kolegjit mbi shkaqet e ankimit të magjistratit Bujar Memia, lidhur me cenimin e procesit të rregullt ligjor dhe parimit të sigurisë juridike

12.1 Magjistrati Bujar Memia pretendon se vendimi nr. 81, datë 31.3.2021, i KLP-së, është marrë pa pasur një referencë për atë që konsiderohet shkelje disiplinore, pasi neni 102 i ligjit nr. 96/2016 nuk ka qenë në fuqi në kohën e kryerjes së shkeljes së pretenduar nga KLP-ja. Gjithashtu referon çështjen *Kafkaris kundër Qipros*, ku GjEDNJ-ja mban qëndrimin, se: "*Vetëm ligji mund ta përcaktojë një shkelje dhe të parashikojë një penalizim për këtë shkelje (nullum crimen, nulla poena sine lege), dhe neni 7 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut ndalon që ligji të shtrijë efektet në kohë për diçka që nuk konsiderohej si shkelje në kohën e kryerjes.*"

12.1.1 Në lidhje me këtë pretendim, nga analiza e vendimit të KLP-së, rezulton se ky vendim është bazuar në pikën 2, germa "a" e nenit 148/d të Kushtetutës, prandaj Kolegji vlerëson se ky argumentim është në frymën e vendimit të Gjykatës Kushtetuese nr. 3, datë 20.2.2006, e cila ka shfuqizuar një pikë të nenit 42 të ligjit nr. 8436, datë 28.12.1998, "Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë", ku ndër të tjera, citohet: *[...] Shkarkimi nga detyra i gjyqtarit, e drejta e ankimit ndaj këtij vendimi, si dhe organi që duhet ta marrë atë në shqyrtim rregullohen drejtpërdrejt nga Kushtetuta. Kjo përbën një garanci më shumë për gjyqtarët për shkak të funksionit që ata kryejnë dhe misionin që u ka ngarkuar shteti dhe shoqëria [...]. Shfuqizimi i kësaj dispozite nuk krijon boshllëk ligjor, sepse mund të zbatohet direkt rregullimi i nenit 147/6 të Kushtetutës [...]. Nisur nga këto arsye, Gjykata Kushtetuese konstaton se Kushtetuta nuk ka pasur për qëllim që të autorizojë ligjvënësin të parashikojë rastet e shkarkimit, pasi këtë ajo e ka bërë nëpërmjet nenit 147/6 të saj, sipas të cilit gjyqtari mund të shkarkohet nga Këshilli i Lartë i Drejtësisë për kryerjen e një krimi, për paafësi mendore a fizike, për akte a sjellje që diskreditojnë rëndë pozitën dhe figurën e*

gjyqtarit ose për pamjaftueshmëri profesionale. Ndërsa, sa i përket dhënies së masave të tjera disiplinore, neni 147/4 i Kushtetutës ia ka deleguar kompetencat ligjvënës të zëkonshëm, për të parashikuar rastet dhe kriteret e zbatimit konkret të tyre [...].

12.2 Magjistrati pretendon se nga KLP-ja, në vendimin nr. 81/2021, është aplikuar norma me frymë të përgjithshme kur, në rastin konkret, ligji i posaçëm përfshin aplikimin e normave specifike të posaçme, përbën cenim të sigurisë juridike për subjektin aktual të procedimit dhe për të gjitha subjektet e ardhshme të një hetimi të iniciuar nga ILD-ja.

12.2.1 Kolegji e vlerëson të pabazuar këtë pretendim të kërkuarit, duke e konsideruar të ezauruar dhe shterues shpjegimin e dhënë nga KLP-ja në paragrafin 51 të vendimit të saj, ku citohet: *[...] normalisht dispozita kushtetuese prevalon mbi çdo normë tjetër ligjore, bazuar kjo mbi parimin e hierarkisë së akteve, sanksionuar nga neni 4, pika 2, dhe neni 116, i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Në këto kushte kur vetë Kushtetuta ka parashikuar një rregullim të posaçëm, i ngritur në nivel Kushtetues, i zbatueshëm për rastin në procedim, si dhe bazuar mbi të drejtën e organit procedues për të referuar dhe zbatuar drejtë për drejtë Kushtetutën, vlerësohet se kriteri i përcaktuar në nenin 124 në lidhje me nenin 120, pika 1, shkronja d, të Ligjit për Statusin, konsiderohet i përmbushur, duke legjitimuar verifikimin, hetimin dhe në vijim edhe procedimin disiplinor të magjistratit Bujar Memia [...].*

12.3 Lidhur me pretendimin e magjistratit se ky hetim nuk duhej të fillonte, pasi ligji material ia kufizon fillimin e kësaj procedure, pasi veprimtaria objekt gjykimi nuk konsiderohet shkelje nga ligji material nr. 96/2016, Kolegji vlerëson se pretendimi i magjistratit nuk qëndron, pasi fillimi i procedurës hetimore të kryer nga ILD-ja është i parashikuar në nenin 124 të ligjit nr. 96/2016, ku përcaktohet se Inspektori i Lartë i Drejtësisë fillon hetimin me iniciativën e tij, bazuar në të dhëna thelbësore mbi fakte që rezultojnë nga burime të besueshme, mbi bazën e të cilave lind dyshimi i arsyeshëm se shkelja mund të jetë kryer. Informacionet që përfshihen nga media ose nga ankues anonimë mund të shërbejnë si indicie për të filluar një hetim kryesisht nëse përmbushen kriteret e parashikuara në nenin 120, pika 1, shkronjat “b”, “ç”, “d” dhe “dh”. Pra, Inspektori i Lartë i Drejtësisë ka pasur të gjithë kompetencën dhe bazën ligjore për të nisur procedimin disiplinor ndaj ankuesit Bujar Memia.

12.4 Magjistrati pretendon se kërkesa e ILD-së nr. {***}. prot., datë 15.1.2021, e ILD-së, me lëndë “Kërkesë për fillimin e procedimit disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia”, është një kërkesë e nxjerrë në tejkalim të afatit ligjor të parashikuar nga vetë ILD, çka ligjërisht, sipas tij, e bën këtë kërkesë absolutisht të paligjshme dhe të pashqyrtueshme nga KLP-ja, pasi, sipas tij, neni 92 i Kodit të Procedurave Administrative nuk parashikon zgjatjen e afatit të procedurave administrative të nisura kryesisht.

12.4.1 Lidhur me këtë pretendim, Kolegji konstaton se, me vendimin nr. {***}, datë 16.7.2020, Inspektori i Lartë i Drejtësisë ka vendosur fillimin e hetimit disiplinor ndaj magjistratit Bujar Memia, në të cilin është përcaktuar afati 4-mujor për kryerjen e hetimit disiplinor dhe hartimin e raportit. Me vendimin nr. {***}, datë 11.11.2020, Inspektori i Lartë i Drejtësisë, pas kërkesës së Inspektores së çështjes, ka vendosur zgjatjen e afatit të hetimit disiplinor me dy muaj të tjerë, vendim i cili i është njoftuar magjistratit Bujar Memia, si dhe përfaqësuesve të tyre ligjorë me shkruesin nr. {***}, datë 11.11.2020. Kolegji vëren se vendimi për zgjatjen e hetimit disiplinor, ka mbështetje ligjore në nenin 92 të Kodit të Procedurave Administrative, nën i cili nuk bën përjashtim për rastet e zgjatjes së afatit të betimeve administrative, aq më tepër që neni 92 i K.PR.A. është pjesë e kreu që trajton përfundimin e procedurës administrative, kapitull i cili nuk bën një ndarje ndërmjet procedurave të nisura kryesisht dhe atyre të nisura me kërkesë. Në përfundim, rezulton se ILD-ja e ka respektuar afatin 6-mujor të hetimit disiplinor të parashikuar në nenin 118 të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, përpos sa më sipër, zgjatja e betimeve nuk ka sjellë asnjë pasojë për ankuesin, përkundrazi i ka dhënë atij më shumë kohë që të përgatisë mbrojtjen para këtyre organeve në kuadër të procedimit disiplinor.

12.5 Sipas pretendimeve të magjistratit, KLP-ja ka shqyrtuar një procedurë të paligjshme, pasi, në arsyetimin e vendimit, nuk gjejnë pasqyrim pohimet dhe shumica e provave të depozituara prej tij. Sipas magjistratit, gjykata/organi administrativ ka detyrimin ligjor që të mbajë qëndrim për të gjitha

provat dhe pohimet gjyqësore, qofshin këto të administruara së bashku me padinë (në kuptimin e nenit 154 e vijues të K.PR.C apo nenit 21 të ligjit nr. 49/2012), apo provave të marra gjatë shqyrtimit gjyqësor, ashtu sikurse bazuar në nenin 214 dhe nenin 281 e vijues të K.PR. Civile janë pohimet gjyqësore. Akte provuese, në rastet e vendimeve gjyqësore, objekt të procedimit disiplinor, janë aktet të cilat janë hartuar dhe depozituar në cilësinë e provës (për qëllim të procesit gjyqësor), nga institucione të ndryshme, sikurse IEVP, shërbimi mjekoligjor i IEVP-së, Zyrat e Shërbimit të Provës etj., si dhe palë të treta publike dhe private dhe praktika të shumta gjyqësore.

12.5.1 Lidhur me këtë pretendim, Kolegji vëren se nga analiza e vendimit të KLP-së, ka rezultuar se janë përfshirë si në pjesën hyrëse dhe arsyetuese, pretendimet dhe argumentet që ka paraqitur magjistrati pranë këtij organi, si dhe janë respektuar në tërësinë e tij, procedurat e një procesi të rregullt ligjor. Konstatohet se më datë 16.3.2021, është zhvilluar nga KLP-ja seanca dëgjimore në të cilën palët kanë paraqitur parashtimet dhe pretendimet e tyre dhe, dy javë më pas, më datë 31.3.2021, është shpallur vendimi mbi këtë procedim disiplinor. Në këtë mënyrë, rezulton se është respektuar nga KLP-ja parimi i barazisë së armëve, si një element i rëndësishëm i procesit të rregullt ligjor, i cili konsiston kryesisht në depozitim të provave dhe në të drejtën për të kundërshtuar provat nëpërmjet argumenteve arsyetuese. GJEDNJ-ja, në jurisprudencën e saj, ka nënvizuar se *detyrimi i gjykatave për të arsyetuar vendimet e tyre, nuk do të thotë dhënie përgjigje për çdo çështje/argument, të ngritur nga pala për të mbështetur mbrojtjen e saj. Fushë veprimi/shtrirja e këtij detyrimi mund të ndryshojë në varësi të natyrës së vendimit. Për të respektuar parimin e procesit të rregullt ligjor, arsyetimi duhet të demonstrojë që gjyqtari/gjykata ka shqyrtuar realisht të gjitha çështjet kryesore që janë ngritur përpara tij/saj⁸*, jurisprudencë që duket se ka gjetur zbatim edhe në vendimin e KLP-së objekt shqyrtimi.

12.5.2 Në jurisprudencën kushtetuese⁹, është evidentuar dallimi që ekziston ndërmjet mënyrës së marrjes të provave dhe vlerësimit të tyre në një proces gjyqësor. Gjykata ka theksuar se vlerësimi, dobishmëria dhe rëndësia e tyre provuese në një çështje konkrete është si rregull, detyrë e gjykatave të sistemit gjyqësor, ndërsa verifikimi i ligjshmërisë së krijimit dhe marrjes së provave i nënshtrohet kontrollit të gjykatës, pasi ky aspekt i gjykimit ka lidhje të drejtpërdrejtë me procesin e rregullt ligjor. *Gjykata mund dhe duhet të investohet kur ndaj një procesi gjyqësor ka pretendime për rrugën e mënyrën e marrjes dhe fiksimit të provave, por jo të vlerësimit të tyre. Kontrolli kushtetues nuk mund të zëvendësojë prerogativat kushtetuese e ligjore të vetë hallkave të sistemit gjyqësor, e aq më tepër të vlerësive bindjen e brendshme të gjykatave për çështje konkrete¹⁰.*

12.5.3 Jurisprudenca e Gjykatës Kushtetuese¹¹ e ka pranuar të drejtën e mbrojtjes dhe të drejtën për t'u dëgjuar, si elemente të rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, duke i trajtuar këto të drejta të lidhura ngushtësisht me njëra-tjetrën. *Këto dy të drejta, në unitet edhe me të drejta të tjera, kanë qëllim garantimin e një procesi gjyqësor ku individit i krijohen mundësitë që para marrjes së vendimit gjyqësor, të dëgjohet realisht mbi thelbin e çështjes. Në këtë mënyrë, garantohet edhe zbatimi i një parimi thelbësor në procesin gjyqësor, ai i kontradiktoritetit. Nëpërmjet pjesëmarrjes dhe krijimit të kushteve për t'u dëgjuar, individëve u krijohen mundësi të barabarta për deklaratim të tyre, për parashtimin e fakteve, provave e vlerësimeve ligjore. Kushdo, qoftë në procesin penal, qoftë në procesin civil, duhet të ketë mundësinë t'i paraqesë gjykatës, në mënyrën e duhur, çështjen e vet, në kushte që nuk e vendosin atë në situatë dukshëm të pafavorshme në raport me palën kundërshtare.*

12.6 Magjistrati pretendon se vendimi nr. 81, datë 31.3.2021, i KLP-së është në kundërshtim me praktikën e GJEDNJ-së, e cila ka mbajtur qëndrim edhe ndaj Shqipërisë në rastet e cenimit të një

⁸ Shih çështjet *Boldea kundër Rumanisë*, 15 shkurt 2007 § 29 dhe *Helle kundër Finlandës*, 19 shkurt 1997, § 60. Në çështjen *Jahnke dhe Lenoble vs. Francës*⁸, aplikimi nr. 40490/98, GJEDNJ-ja ka cituar: "Nëse shikohet se qëllimi i procesit gjyqësor dhe vendimit është që t'u tregojë palëve se ata janë dëgjuar, atëherë arsyetimi i vendimit nuk duhet bërë nga gjykata në mënyrë të detajuar, për çdo pretendim dhe argument të paraqitur nga palët".

⁹ Vendimi nr. 1, datë 12.1.2007, i Gjykatës Kushtetuese.

¹⁰ Vendimi nr. 9, datë 26.2.2015, i Gjykatës Kushtetuese.

¹¹ Vendimi nr. 12, datë 6.6.2005, i Gjykatës Kushtetuese.

procesi të rregullt ligjor, kur në çështjen *Alimuça kundër Shqipërisë* ka disponuar se: [...] *Gjykata fillimisht rithekson se, si rregull, u takon gjykatave kombëtare të vlerësojnë provat para tyre, të konstatojnë faktet dhe të interpretojnë ligjin e brendshëm [...]*. Në këtë kontekst, nisur nga qëndrimi i mbajtur nga KLP-ja në vendim, sipas magjistratit, rezulton se gjykata vendase (KLP, në këtë rast) ka mbajtur vetëm një qëndrim sipërfaqësor në lidhje me procedurën e hetimit disiplinor, realizuar nga ILD-ja dhe, nga ana tjetër, nuk ka mbajtur asnjë qëndrim të konsoliduar për pohimet dhe provat e paraqitura (para KLP-së) nga magjistrati, duke cenuar në këtë mënyrë nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në vijim “Konventa”), për një proces të rregullt ligjor.

12.6.1 Lidhur me këtë pretendim, referuar nenit 6/1, parimeve të GJEDNJ¹²-së, Kolegji vlerëson se detyrimi i gjykatës është të krijojë barazinë, kushte të njëjta palëve në proces. Në vendimin nr. 7/2000 të Gjykatës Kushtetuese, është vlerësuar se *analiza e provave të administruara gjatë gjykimit ose mënyra e vlerësimit të tyre janë e drejtë ekskluzive e gjykatave të zakonshme, pasi vetëm gjykatat më të larta mund të shqyrtojnë bazueshmërinë në ligj e në prova të vendimeve gjyqësore të gjykatave më të ulëta. Vlerësimi i marrjes së provave nuk bën pjesë në gjykimin kushtetues. Shkelja e parimit kushtetues për një proces të rregullt ligjor nuk varet nga zbatimi i ligjit material, as nga mënyra e vlerësimit të provave. GJK-ja nuk ka për detyrë të kontrollojë vendimet e gjykatave të zakonshme nga pikëpamja e bazueshmërisë së tyre në prova.*

12.6.2 Në këtë kuptim, Kolegji vlerëson se nuk jemi në kushtet kur është cenuar neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, i cili, ndër të tjera, citon, se: “[...] *Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme [...]*”. Magjistrati është dëgjuar para organit të Këshillit të Lartë të Prokurorisë (organ tërësisht i pavarur i krijuar me ligj), në një seancë publike, brenda një afati plotësisht të arsyeshëm. Kolegji çmon se pretendimet e magjistratit për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, janë të pabazuara.

12.7 Magjistrati pretendon se KLP-ja, në vendimmarrjen e saj, nuk e ka mbështetur vetëm në rastet e ngritura në kërkesën nr. {***} prot., datë 15.1.2021, të ILD-së, por e ka zgjeruar hetimin në 10 (dhjetë) vendime, të cilat jo detyrimisht kanë koneksitet me 4 çështjet e ngritura nga ILD-ja. Në këtë kontekst, vendimi i KLP-së është në tejkalim të parashikimeve të nenit 612 të Kodit të Procedurës Civile, që parashikon se gjykata duhet të shprehet për atë që kërkon pala që e ka investuar Gjykatën dhe vetëm për atë kërkim, që në rastin konkret janë 4 (katër) çështjet dhe vendimet e lidhura pazgjidhshmërisht me këto 4 (katër) çështje. Nisur nga sa më sipër, magjistrati pretendon se vendimi nr. 81, datë 31.3.2021, i KLP-së është një vendimmarrje e marrë në kundërshtim me ligjin procedural civil, ligjin procedural administrativ dhe me ligjin nr. 49/2012 dhe, si i tillë, duhet shfuqizuar kërkesa e ILD-së si e pabazuar në ligj dhe në prova.

12.7.1 Lidhur me këtë pretendim të magjistratit, nga analizimi i vendimit të KLP-së, rezulton se janë marrë për analogji disa vendime gjyqësore për të arritur në një konkluzion sa më të saktë lidhur me sjelljen e prokurorit, në të cilat magjistrati ka qenë përfaqësues i akuzës. Kjo është bërë me qëllimin për të treguar sjelljen dhe inkoherencën e mbajtur në qëndrime nga ana e prokurorit, si dhe për t’iu referuar vendimeve gjyqësore që ndodheshin në dosjet e trajtuara nga ana e magjistratit. Nuk rezulton që këto vendime që pretendon magjistrati, të jenë marrë në konsideratë në vendim nga KLP-ja. Në pjesën arsyetuese të vendimit të KLP-së, analizohen vetëm 4 katër vendimet penale të gjykatës së rrethit gjyqësor Krujë, objekt hetimi në ILD, shqyrtimi në KLP dhe në Kolegji.

12.8 Magjistrati, në ankimin e paraqitur në Kolegji, ka kërkuar që në përputhje me nenin 44 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar dhe nenit 47 të ligjit nr. 49/2012, “Për gjykatat

¹² “Neni 6 garanton të drejtën për një proces të rregullt, por nuk përcakton rregullat për pranimin e provave si të tilla, çështje e cila i përket kryesisht rregullimit sipas legjislacionit të brendshëm” (shtb *Schenk kundër Zvicrës*, 12 korrik 1988, § 45).

administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar, të riçelë hetimin gjyqësor dhe të marrë në cilësinë e provës: a) kthim-përgjigjet nga organet publike, konkretisht nga Ministria e Drejtësisë, Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve, Zyra Vendore e Shërbimit të Provës, Tiranë, Kuvendi i RSh për mbledhjen e Komisionit të ligjeve të datës 25.3.2021, procesverbalin e seancës të KLP-së; b) artikull në median elektronike, gazeta Panorama; c) artikull në median elektronike, gazeta *Shqiptarja.com*; d) artikull në median elektronike, A2News; dh) vendim nr. {***}, date 21.12.2019 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor, Krujë; e) planifikimi i punimeve të Kuvendit për periudhën 1–26 mars 2021; e) programi i punës i Komisionit të Ligjeve pranë Kuvendit për periudhën 19–30 mars 2021. Gjithashtu, për realizimin një procesi hetimor gjyqësor shterues ankuesi kërkoi nga Kolegji i Posaçëm i Apelimit që të thirren në cilësinë e dëshmitarëve prokurorët të cilët kanë përfaqësuar akuzën në lidhje me kërkesën për lirim para kohe me kusht për arsye shëndetësore të të dënuarit I.P.

12.8.1 Në përgjigje të këtij pretendimi, *Kolegji vlerëson se aktet e sipërcituara që kërkohen të merren si provë shprehore apo persona në cilësinë e dëshmitarëve, nuk përcjellin informacion thelbësor në kuptim të ligjit procedural që do të ndihmonin Kolegjin në zgjidhjen sa më të drejtë të çështjes. Në këtë qëndrim, argumenton dhe GJEDNJ, konkretisht në çështjen “Caka kundër Shqipërisë”: “[...] Zakonisht, u takon gjykatave vendase të vendosin nëse është e nevojshme, ose e këshillueshme, që të dëgjohet një dëshmitar i caktuar. Neni 6§3 (d) nuk kërkon pjesëmarrjen dhe shqyrtimin e çdo dëshmitari në emër të të akuzuarit: qëllimi i tij thelbësor, siç tregohet përmes formulimit “nën të njëjtat kushte”, është ofrimi i “barazisë së armëve” për çështjen në fjalë.*

12.9 Magjistrati pretendon se KLP-ja nuk ka mbajtur asnjë qëndrim në lidhje me veprimtarinë e ILD-së dhe inicimin e një hetimi me iniciativë, pa pasur bazueshmërinë ligjore. Faktet e pretenduara si shkelje të rënda profesionale, përbëjnë haptazi një cenim të sigurisë juridike të veprimtarisë së magjistratit, çka provon, sipas tij, se vendimi i KLP-së është një vendimmarrje e marrë në kundërshtim të hapur me parimin e një procesi të rregullt ligjor sipas praktikës së brendshme dhe ndërkombëtare të detyrueshme për organet e drejtësisë në Republikën e Shqipërisë.

12.9.1 Kolegji vlerëson se pretendimi i ankuesit është i pabazuar pasi në vendimin KLP-së, gjendet i arsyetuar argumenti lidhur me bazën ligjore të përdorur nga ILD-ja: *Duhet të theksohet se ndonëse pika 2 e nenit 101 të Ligjit për Statusin është ndryshuar me ligjin nr. 48/2019 dhe nuk ka qenë në fuqi në kohën kur kanë ndodhur faktet objekt procedimi disiplinor, ato do të merren në analizë, me qëllim që subjekti i procedimit disiplinor, prokurori Bujar Memia, të mos gjendet në një pozitë më pak të favorshme se çdo prokuror tjetër, veprimet/mosveprimet e të cilit mund të jenë kryer pas datës së hyrjes në fuqi të ligjit nr. 48/2019.*

12.9.2 Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut¹³ ka theksuar se: *detyrimi që ka gjykata vendase për të arsyetuar vendimet e saj, nuk mund të interpretohet sikur kërkohet arsyetimi i detajuar për çdo pretendim të palës ndërgjyqëse. Masa e arsyetimit të vendimit varet nga natyra e vendimit në fjalë” [...] “arsyetimi i kufizuar i dhënë nga Gjykata e Lartë në formulimin e vendimit në dhomë këshillimi, në mënyrë të nënkuptuar evidenton se aplikanti nuk ka ngritur një nga argumentet ligjore të përcaktuara në dispozitën përkatëse të legjislacionit të brendshëm, që është kusht për pranimin e kërkesës. Gjykata vëren se, kur një Gjykatë e Lartë refuzon të pranojë një çështje, për arsye se mungojnë shkaqet ligjore për ngritjen e çështjes, një arsyetim shumë i kufizuar mund të përmbushë kriterin e nenit 6 të Konventës”.*

12.10 Sipas magjistratit, veprimtaria antikushtetuese e ILD-së është pranuar pa asnjë argumentim ligjor nga KLP-ja në vendimin e saj, ku qartazi pasqyrohet fakti se KLP-ja ka keqinterpretuar “parimin e specialitetit” dhe konceptin e “rezervës ligjore absolute”.

12.10.1 KLP-ja, në vendim, argumenton se: *[...] parimi i specialitetit do aplikohet nëse do të kishim konflikt ndërmjet një ligji specifik dhe një ligji të përgjithshëm. Në këtë rast nuk mund të kemi konkurrim ndërmjet një norme kushtetuese dhe një norme ligjore. Në rastin konkret jemi përpara një norme kushtetuese që rregullon në mënyrë specifike këtë çështje, si dhe vakumit ligjor i cili është shkaktuar nga vendimi i Gjykatës Kushtetuese nr.*

¹³ Marini kundër Shqipërisë, datë 18.12.2007, §105–106; Mishgioni kundër Shqipërisë, datë 7.12.2010, § 51.

34/2016. Kushtetuta, si dhe legjislacioni në fuqi nuk përcaktojnë në mënyrë shteruese se cilat janë shkeljet të rënda profesionale ose etike që diskreditojnë pozitën dhe figurën e prokurorit, gjatë ushtrimit të detyrës. Mbetet detyrë e organit procedues (në varësi të fazës në të cilën ndodhet procedura disiplinore) të përcaktojë rast pas rasti nëse veprimet apo mosveprimet analizohen në bazë të rrethanave të kryerjes së tyre, momentit subjektiv, si dhe nga dëmet që ato i sjellin shoqërisë e shtetit, janë të asaj natyre që e bëjnë të pamundur kryerjen e mëtejshme të funksioneve kushtetuese nga këto subjekte [...]. Këto shkelje marrin karakterin e “rëndë” të tyre lidhur ngushtë me rëndësinë e ligjit të shkelur, me pasojat e ardhura apo që mund të vinin nga shkelja, me frekuencën e shkeljes, kohëzgjatjen e pasojave dhe të vështirësive për riparimin e tyre, si dhe me qëndrimin subjektiv që mban autori i shkeljes kundrejt saj dhe pasojës së ardhur (vendimi 75/2002 Gjykatës Kushtetuese).

12.10.2 Pas vlerësimit të pretendimeve të magjistratit, Kolegji çmon se mungesa e parashikimeve ligjore nuk mund të sjellë mungesën e ushtrimit të kontrollit të veprimtarisë së magistratëve nga organi i parashikuar me ligj dhe nga ana tjetër, nuk mund të përdoret nga magjistrati si shkak për të mos përmbushur funksionin e tij në mënyrë të rregullt apo për të kryer shkelje profesionale të natyrës që diskreditojnë pozitën dhe figurën e prokurorit gjatë ushtrimit të detyrës.

12.11 Magjistrati pretendon se një element tepër i rëndësishëm i mbrojtur nga neni 6 i Konventës në kontekstin e një procesi të rregullt ligjor, është edhe ekzistenca e një gjykate të pavarur, e cila merr vendime pa pasur ndikimin e palëve apo e institucioneve të treta, ndërkohë që qartazi sipas tij, rezulton se vendimi i KLP-së është një vendimmarrje e cila është ndikuar pazgjidhshmërisht nga faktorët politikë dhe qëndrimet e mbajtura nga përfaqësues të partive politike në favor të ILD-së.

12.11.1 Lidhur me këtë pretendim, Kolegji nënvizon se KLP-ja është një institucion kushtetues i pavarur ku, referuar nenit 149 të Kushtetutës: *Këshilli i Lartë i Prokurorisë garanton pavarësinë, llogaridhënien, disiplinën, statusin dhe karrierën e prokurorëve të Republikës së Shqipërisë. 2. Këshilli i Lartë i Prokurorisë përbëhet nga 11 anëtarë, gjashtë prej të cilëve zgjidhen nga prokurorët e të gjitha niveleve të prokurorisë dhe pesë anëtarë zgjidhen nga Kuvendi, nga radhët e juristëve joprokurorë. 3. Anëtarët prokurorë përzgjidhen nga radhët e prokurorëve me integritet të lartë moral dhe profesional, sipas një procedure transparente dhe publike që siguron një përfaqësim të drejtë të të gjitha niveleve të prokurorisë. Anëtarët joprokurorë përzgjidhen nga radhët e juristëve të spikatur me jo më pak se 15 vjet përvojë pune në profesion, me integritet të lartë moral dhe profesional. Ata nuk duhet të kenë mbajtur funksione politike në administratën publike ose pozicione drejtuese në parti politike gjatë 10 vjetëve të fundit përpara kandidimit. Kritere të tjera dhe procedura për përzgjedhjen e kandidatëve rregullohen me ligj.* Për sa i përket pretendimit mbi cenimin e parimit të paanshmërisë së KLP-së, në jurisprudencën e saj, Gjykata Kushtetuese, edhe nën dritën e jurisprudencës së GjEDNJ-së, ka analizuar dhe ka dhënë përkufizimet e nevojshme mbi nocionin “gjykatë e paanshme”, duke theksuar se ky parim ka të bëjë kryesisht me përbërjen e trupit gjykues.

12.11.2 Sa më sipër, Kolegji e gjen të pabazur dhe të paargumentuar pretendimin për ndikim politik nga këto organe, pasi nuk konstatohet në asnjë moment procedural apo veprim të kryer gjatë hetimit dhe procedimit disiplinor nga ana e Inspektorit të Lartë të Drejtësisë dhe Këshillit të Lartë të Prokurorisë, por mbetet vetëm në supozimin deklarativ të ankuesit.

12.12 Në vijim, magjistrati ka pretenduar se vendimi i KLP-së është marrë në kundërshtim me nenin 14 të Konventës, praktikën gjyqësore të GjEDNJ-së¹⁴ (në çështjen *Beian kundër Rumanisë*, gjykim i vitit 2008,) provuar kjo nga qëndrimi diskriminues i KLP-së, lidhur me argumentimin se marrja e provës me ekspert ka qenë detyrim i magjistratit si përfaqësues i organit të akuzës në vendimin nr. {***} akti, datë 6 nëntor 2017, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, bie ndesh me qëndrimin

¹⁴ [...] Në vend që të përmbushte detyrën që të vendoste një interpretim të unifikuar, i cili duhet të udhëhiqet nga subjektet, gjykata u bë vetë një shkak i pasigurisë juridike, duke mbajtur qëndrime të ndryshme për raste të ngjashme, në këtë mënyrë duke ulur besimin e publikut në sistemin e drejtësisë [...].

e mbajtur nga KLP-ja në një çështje të ngjashme¹⁵, konkretisht në vendimin nr. {***} prot., datë 17.11.2020.

12.12.1 Kolegji çmon se në referim të rasteve dhe çështjeve të tjera të trajtuara nga KLP-ja, nuk mund të bëhet paralelizëm apo të analizohen vendime të marra në kontekste të ndryshme. Nuk mund të gjyket dhe arrihet në përfundimin se janë mbajtur qëndrime të ndryshme nga ana e një organi vendimmarrës, kur rastet, rrethanat dhe motivet, edhe pse në dukje të ngjashme, mund të jenë të ndryshme në themel të çështjes, për shkak të individualitetit, referuar jurisprudencës së Kolegjit, por dhe praktikës së Gjykatës Kushtetuese¹⁶ mbi trajtimin e këtyre rasteve.

12.12.2 Kolegji vëren se neni 14 i Konventës parashikon se: “Gëzimi i të drejtave dhe i lirive të përcaktuara në këtë Konventë duhet të sigurohet, pa asnjë dallim të bazuar në shkaqe të tilla si seksi, raca, ngjyra, gjuha, feja, mendimet politike ose çdo mendim tjetër, origjina kombëtare ose shoqërore, përkatësia në një minoritet kombëtar, pasuria, lindja ose çdo status tjetër” – dhe nga shqyrtimi i vendimit të KLP-së, nuk konstatohet ndonjë qëndrim diskriminues gjatë vendimmarrjes ndaj ankuesit. Sa më sipër, rezulton se nuk janë cenuar apo shkelur parimet e Konventës dhe konkretisht neni 14 i saj e, për rrjedhojë, këto konstatime të magjistratit mbeten në kuadrin deklarativ, të pambështetura në ndonjë fakt konkret.

12.12.3 Ky argumentim mbështetet edhe nga praktika e GJEDNJ-së, konkretisht në çështjen *Tomić dhe të tjerët kundër Malit të Zi*, ku ndër të tjera citohet: “Gjykata përsëriti se nuk i përket asaj të vërë në pikëpyetje interpretimin e ligjit të brendshëm nga gjykatat vendase. Gjithashtu, në parim, nuk është funksioni i saj që të krahasojë vendimet e ndryshme të gjykatave vendase, edhe nëse ato jepen në procese dukshëm të ngjashme; ajo duhet të respektojë pavarësinë e këtyre gjykatave vendase. [...] Së fundmi, është pranuar se trajtimi i ndryshëm i dy mosmarrëveshjeve nuk mund të konsiderohet se shkakton konflikt në praktikën gjyqësore, kur kjo justifikohet nga një ndryshim në situatat faktike në fjalë.”.

12.13 Sipas magjistratit, KLP-ja nuk ka pasur për qëllim të barazojë pozitën e magjistratit Bujar Memia, por ta diskriminojë atë në raport me rastet e tjera, pasi nëse KLP-ja do të çmonte ligjin e aplikueshëm *de jure* dhe *de facto*, do të analizonte veprimtarinë e magjistratit, mbështetur në kriteret që parashikon neni 115, pika 1 e ligjit nr. 96/2016, kurse në fakt ka bërë pikërisht të kundërtën, duke mos i marrë në analizë këto kritere ligjore. KLP-ja, në të vërtetë, ka prodhuar diskriminim, në kundërshtim me atë çka paraqet në pikën 57 të vendimit, pasi edhe në eventualitetin që shkeljet disiplinore qëndrojnë, masa e caktuar është në disproporcion me kriteret e nenit 115, pika 1 e ligjit nr. 96/2016.

12.13.1 Kolegji çmon se pretendimi i magjistratit është i pasaktë dhe i pabazuar, pasi, nga analizimi i vendimit objekt shqyrtimi, në paragrafët 58, 59 dhe 60 të tij, arsyetimi i KLP-së është mbështetur pikërisht në parashikimet e germës “a”, pika 1 e nenit 115 të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe të prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, në caktimin e rëndësisë së shkeljes disiplinore dhe llojit të masës disiplinore, Këshilli merr parasysh këto kritere: a) llojin dhe rrethanat e shkeljes. Në analizë të kriterit “lloji dhe rrethanat e shkeljes” në raport me faktet e provuara gjatë procedimit disiplinor, rezulton se pas një vlerësimi të hollësishëm të çdo prove veçmas dhe të gjitha

¹⁵ [...] Për sa i përket gjykatës, mosveprimi i prokurores nuk ka asnjë ndikim për arsyen se është gjykata ajo që drejton dhe administron seancën gjyqësore, që ka marrë në dorëzim dhe ka vlerësuar provat [...] prokurori vërtet është organi procedues gjatë fazës së hetimeve paraprake, por jo në gjykim [...] thënë më thjesht organi procedues është ai organ i cili drejton procedurën në një fazë konkrete të procesit [...] vlerësohet se si organ procedues, i përket gjykatës e drejta për të marrë iniciativën për kryerjen e ekspertimit pavarësisht qëndrimit të prokurorit në seancë, detyrim ky i përcaktuar dhe në parashikimet e neneve 43, 44, 46 të K.P.R. Penale [...], gjithashtu, mosveprimi i prokurores, konsideruar si shkelje e procedurave të gjyqësorisë në një gjykim të rregullt, mendojmë se nuk ka ndikim në vendimmarrjen e gjykatës [...].

¹⁶ Shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr. 71, datë 2.12.1998 [...] Barazja në ligj dhe para ligjit nuk duhet kuptuar se për çështje gjyqësore të pretenduara identike, të ketë zgjidhje të njëjta nga gjykatat. Mënyra e zgjidhjes së çështjes dhe e zbatimit të ligjit është e drejtë e çdo gjykate, sepse çdo çështje konkrete është specifike dhe ka individualitetin e saj, e harmonizuar me rrethanat, faktorë, motive apo prova gjyqësore, të cilat nuk mund të jenë absolutisht të njëjta. [...] Barazja në ligj dhe para ligjit nuk ka të bëjë me mënyrën se si është zgjidhur çështja në themel, por me garancitë ligjore, me të drejtat që shteti ka vënë në dispozicion të qytetarëve të tij për zgjidhjen e problemeve të tyre [...].

provave së bashku, konstatohet se në rastin konkret, nga ana e magistratit, subjekt i procedimit disiplinor, Bujar Memia, janë ndërmarrë veprime/mosveprime të cilat kanë të bëjnë me: “Mospërbushjen e pajustifikuar të funksioneve gjatë gjyqimit, mosveprim e sjellje të magistratit që ka sjellë përfitim të padrejtë për palët në një proces gjyqësor në kundërshtim me ligjin si dhe mosrespektim të rëndë dhe të vazhduar të legjislacionit material dhe procedural”.

12.14 Magjistrati gjithashtu pretendon se në materialin e ILD-së nuk citohet në asnjë moment konflikti i interesit ndërmjet anëtarëve të KLP-së dhe të ILD-së, pasi në dijeninë e tij, 3 (tre) prej anëtarëve të KLP-së, E.K., K.B. dhe E.G., në momentin e shqyrtimit të kërkesës së ILD-së, kanë qenë subjekte të procedimeve disiplinore të ILD-së. Lidhur me këtë fakt, magjistrati, me shkresën e datës 26.11.2021, i është drejtuar subjektit të interesuar ILD, mbi vendimmarrjet për këto procedime disiplinore në ngarkim të tre anëtarëve të Këshillit të Lartë të Prokurorisë.

12.14.1 Lidhur me këtë pretendim, përfaqësuesit e ILD-së kanë dhënë shpjegime gjatë zhvillimit të seancave gjyqësore në Kolegj, duke konfirmuar faktin se ndaj tre anëtarëve të KLP-së, nuk ka asnjë vendim për fillimin e hetimit disiplinor, gjithashtu ky fakt konfirmohet me shkresën nr. {***}, datë 17.1.2022, “Kthim përgjigje” të ILD-së, ku sqarohet se nuk ka asnjë vendimmarrje nga ana e këtij institucioni, lidhur me vendimmarrjet e Komisionit të Pavarur të Kualifikimit për tre anëtarët e Këshillit të Lartë të Prokurorisë.

12.14.2 Në vështrim të dispozitave ligjore që parashikojnë rastet e përjashtimit të anëtarëve të KLP-së dhe konfliktin e interesit, vëren se në nenin 171 të ligjit nr. 115/2016, parashikohet, se “Anëtari i Këshillit, i pranishëm në mbledhjen e komisionit ose në mbledhjen plenare, i cili është në dijeni të një konflikti interesi ose të një pengese ligjore për veten ose për një anëtar tjetër, lidhur me një çështje të rendit të ditës, është i detyruar për sa më poshtë: a) të deklarojë natyrën e interesit ose pengesës; b) të mos marrë pjesë në diskutimin e çështjes përkatëse; c) të mos marrë pjesë në votimin e çështjes përkatëse.”. Kurse neni 172 i këtij ligji sanksionon rastet e papajtueshmërisë për shkak të pjesëmarrjes në procedim “Anëtari i Këshillit të Lartë të Prokurorisë nuk mund të marrë pjesë në shqyrtimin e procedimit disiplinor kundër një prokurori, si në komisionin disiplinor, ashtu dhe në mbledhjen plenare, kur ai ka dhënë këshilla ose ka shfaqur mendim për çështjen që është objekt i procedimit disiplinor, për shkak të cilës si gjyqtar, prokuror, inspektor, dëshmitar, përfaqësues i palëve, ekspert ose në çdo cilësi tjetër”, ndërsa neni 174¹⁷ ka përcaktuar rastet e heqjes dorë të anëtarit të KLP-së nga pjesëmarrja në mbledhjet e komisioneve ose në mbledhjen plenare të Këshillit për shqyrtimin e procedimit disiplinor kundër një prokurori. Gjithashtu, referuar nenit 7 të rregullores¹⁸ “Mbi funksionimin e Komisionit Disiplinor në zhvillimin e procedurave disiplinore ndaj prokurorëve”, miratuar nga Këshilli i Lartë i Prokurorisë me vendimin nr. {***}, datë 17.11.2020, janë përcaktuar rastet kur anëtari i KLP-së nuk merr pjesë në diskutimin ose votimin e çështjes përkatëse në Komision dhe në Këshill, kur vibet në dijeni të një konflikti interesi ose të një pengese ligjore për veten, lidhur me një çështje të rendit të ditës, në përputhje me nenet 172, 173, 174, 175 të ligjit 115/2016, “Për organet e qeverisjes së sistemit të drejtësisë”.

12.14.3 Kolegji, duke vlerësuar sa më sipër, si dhe duke marrë në konsideratë shkresën nr. {***}, datë 17.1.2022, “Kthim përgjigje” të ILD-së, vlerëson se nuk ekzistojnë pengesa ligjore të tilla si

¹⁷ “[...] a) kur ai, bashkëshorti/bashkëjetuesi i tij ose fëmijët e tij janë debitorë ose kreditorë në raport me subjektin e proceduar ose që duhet të vlerësohet ose promovohet, transferohet ose komandohet, ose kanë përfaqësuar interesat e tij në të shkuarën; b) kur mbrojtësi a përfaqësuesi i subjektit të procedimit administrativ është gjini e afërt e tij ose e bashkëshortit/bashkëjetuesit të tij; c) kur ekzistojnë mosmarrëveshje ndërmjet tij, bashkëshortit/bashkëjetuesit të tij ose ndonjë të afërmi të tij me subjektin e proceduar ose që duhet të vlerësohet apo promovohet, transferohet ose komandohet; ç) kur ai ose ndonjë nga të afërmit e tij ose të bashkëshortit/bashkëjetuesit të tij është dëmtuar nga veprimet ose aktet e subjektit të procedimit, të cilat janë bërë shkas për fillimin e procedimit disiplinor; d) kur një i afërm i tij ose i bashkëshortit/bashkëjetuesit ka bërë pranë Inspektorit të Lartë të Drejtësisë ankesën, hetimi i së cilës ka çuar në fillimin e procedimit disiplinor”.

¹⁸ Anëtari i Këshillit nuk merr pjesë në vendimmarrjen e mbledhjes plenare ose komisionit, në rastin kur: a) anëtari ka paraqitur tek ILD-ja kërkesën, mbi bazën e së cilës ka nisur procedimi disiplinor; b) ka marrë vendim si anëtar i komisionit të përkohshëm, për shqyrtimin e ankimeve kundër vendimit të arkivimit ose pushimit e hetimit, ndaj një prokurori, sipas parashikimit të nenit 160, pika 13 e ligjit “Për qeverisjen”. Në rastet e konfliktit të interesit, sipas nenit 174 të ligjit “Për qeverisjen”, anëtari kërkon heqjen dorë nga diskutimi ose votimi.

konflikti i interesit ose pengesa të tjera në zbatim të ligjit për konfliktin e interesave ose të Kodit të Procedurave Administrative, që mund të sillnin si pasojë përjashtimin apo heqjen dorë të ndonjë anëtarit të KLP-së në procedimin disiplinor ndaj magistratit, për rrjedhojë, e gjen të pabazuar pretendimin e ankuesit për ekzistencën e konfliktit të interesit për tre anëtarët e KLP-së.

12.15 Kolegji vlerëson se në tërësinë e tij, nga ana e KLP-së, janë respektuar standardet dhe elementet e një procesi të rregullt ligjor, magistrati është dëgjuar në një seancë publike, ka paraqitur mbrojtjen dhe provat e tij, vendimmarrje kjo në harmoni dhe me praktikën e GJEDNJ-së¹⁹.

13. Vlerësimi i Kolegjit lidhur me vendimet penale objekt shqyrtimi në KLP

*13.1 Vendimi nr. {***} akti, datë 6.11.2017, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

13.1.1 Me vendimin nr. {***} akti, datë 6.11.2017, nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë është aplikuar dënimi alternativ “Qëndrim në shtëpi”, parashikuar nga neni 59/a i Kodit Penal, duke vendosur: *Pranimi i kërkesës. Aplikimin e dënimit alternativ “Qëndrim në shtëpi” për kërkesin I.P. për pjesën e mbetur të dënimit prej 1 (një) viti, 8 (tetë) muajsh dhe 9 (nëntë) ditësh burgim duke e vënë në provë për një periudhë kohore prej 1 (një) viti dhe 8 (tetë) muajsh. Të lejohet kërkesi I.P., që të largohet nga banesa e tij për plotësimin e nevojave të domosdoshme e konkretisht të trajtimeve dhe shërbimeve shëndetësore, kjo referuar dhe raportit të vlerësimit, datë 12.10.2017, të Shërbimit të Provës. Urdhërohet i dënuari I.P. që gjatë kohës së qëndrimit në shtëpi, t'i raportojë rregullisht Shërbimit të Provës. Urdhërohet lirimi i menjëhershëm i të dënuarit I.P., nëse nuk mbahet për ndonjë vepër tjetër penale. Urdhërohet Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Krujë për ekzekutimin e këtij vendimi.*

13.1.2 Nga shqyrtimi i akteve, KLP-ja ka konstatuar se gjykimi i kësaj çështjeje është zhvilluar me pjesëmarrje të prokurorëve B. C. (në seancat e datës 8.9.2017, 20.9.2017), F.B. (në seancat e datës 12.10.2017, 16.10.2017) dhe në fund të prokurorit Bujar Memia (në seancat e datës 3.11.2017 dhe 6.11.2017), deri në dhënien e vendimit nr. {***} akti, datë 6.11.2017. Prokurori Bujar Memia është paraqitur në seancën e datës 3.11.2017, në të cilën është pyetur përgjegjësi i shërbimit shëndetësor në IEVP, lidhur me gjendjen shëndetësore të kërkuarit I.P., si dhe është administruar raporti i shërbimit të provës dhe i provave të tjera shkrese.

13.1.2.1 KLP-ja ka arritur në përfundimin se në çështjen gjyqësore për të cilën është dhënë vendimi nr. {***} akti, datë 6.11.2017, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë për aplikimin e dënimit alternativ, parashikuar nga neni 59/a, shkronja “c” e Kodit Penal, *nuk është paraqitur kërkesë për prova nga prokurori dhe as është administruar një provë vendimtare për zgjidhjen e çështjes, e cila për nga natyra e saj, kërkon vlerësim të posaçëm nga ekspertë të fushës, ndërsa mosushtimi edhe i ankimit nga ana e prokurorit, ka sjellë që zgjidhja e çështjes nga pikëpamja e provueshmërisë të mos i nënshtrohet kontrollit gjyqësor nga një gjykatë më e lartë, sjellje e cila tregon se prokurori nuk ka përmbushur detyrimin ligjor të mbikëqyrjes së ekzekutimit të vendimeve gjyqësore penale. Me anë të sjelljes dhe qëndrimit të tij, prokurori nuk ka mbikëqyrur nëse aplikimi i këtij dënimi alternativ gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit penal të caktuar për të dënuarin I.P., ka qenë nga pikëpamja e provueshmërisë në përputhje me parashikimet e ligjit material, nenit 59/a, shkronja “c” e Kodit Penal.*

13.1.2.2 Në vendim e KLP-së, është arsyetuar se dënimi alternativ, “Qëndrimi në shtëpi”, është një formë e re e vuajtjes së dënimit me burgim, e parashikuar nga neni 59/a i Kodit Penal, shtuar me nenin 2 të ligjit nr. 10023, datë 27.11.2008, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 7895, datë 27.1.1995, Kodi Penal i Republikës së Shqipërisë”. Kjo formë e vuajtjes së dënimit me burgim aplikohet kur plotësohen njëkohësisht dy kushte: *Së pari*, kur të dënuarit i kanë mbetur për të vuajtur jo më shumë se dy vjet burgim, sipas një vendimi të dhënë më parë për një periudhë më të gjatë se

¹⁹ Çështja Golder k. Mbretërisë së Bashkuar, 21 shkurt 1975 – “[...] do të ishte e pakuptimtë që neni 6/1 i Konventës të përsbkruese me detaje garancitë procedurale që u ofrohen palëve në proces dhe të mos mbronin në radhë të parë atë që bën në të vërtetë të mundur që të përfitohet nga këto garanci: pra, pjesëmarrjen në gjyq dhe dëgjimin nga gjykata”. Çështja Axen k. Republikës Federale të Gjermanisë – “[...] Seanca e hapur gjyqësore përbën një tipar thelbësor të së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Karakteri i hapur i procedimeve para organeve gjyqësore, sipas nenit 6/1 të Konventës, mbron palët ndërgjyqëse kundrejt ushtrimit të drejtësisë në fshehtësi dhe pa mbikëqyrje publike. Publiciteti në ushtrimin e drejtësisë, kontribuon në përmbushjen e synimit për një proces të drejtë gjyqësor, garantimi i të cilit përbën një nga parimet themelore të një shoqërie demokratike”.

dy vjet burgimi. *Së dyti*, gjatë shqyrtimit gjyqësor, rezulton se ekziston një nga rrethanat vijuese. Për persona, në kushte të rënda shëndetësore, që kërkojnë kujdes të vazhdueshëm nga shërbimi shëndetësor, jashtë burgut, gjykata ka detyrimin ligjor të shqyrtojë gjithçka që është e nevojshme për marrjen e vendimit për të vendosur më pas sipas rregullave të parashikuara në ligj. Në gjykimin e kësaj çështjeje, gjykata duhet të ezauronte nga pikëpamja e provueshmërisë, plotësimin e njëkohshëm të parashikimeve të kësaj dispozite: *kushtet e rënda shëndetësore të të dënuarit; kushtet shëndetësore të jenë të natyrës që kërkojnë kujdes të vazhdueshëm nga shërbimi shëndetësor; ky kujdes i vazhdueshëm shëndetësor kërket jashtë burgut, pra që nuk mund të ofrohet brenda spitalit të burgut.*

13.1.2.3 KLP-ja gjithashtu në vendimin e saj, ka sqaruar se: *Raporti i Shërbimit të Provës është provë e cila sigurisht që ka vlerën e vet në kuadër të të gjitha provave të marra në gjykime të këtij lloji, referuar nenit 59/a të Kodit Penal dhe dispozitave të posaçme të ligjit, nr. 1024, datë 27.11.2008, “Për ekzekutimin e dënimeve penale”, por në asnjë rast ai nuk zëvendëson mendimin e specializuar të ekspertëve të fushës për gjendjen shëndetësore të të dënuarit dhe për të vlerësuar nëse kujdesi i vazhdueshëm shëndetësor ndaj të dënuarit mund të jepet në kushtet e burgut apo vetëm jashtë tij ... të dhënat e administruara vërtetojnë problemet shëndetësore të të dënuarit, por jo impaktin që ato kanë në jetën dhe shëndetin e tij. Këto të dhëna nuk provojnë pamundësinë e dhënies së kujdesit të vazhdueshëm ndaj tij brenda spitalit të burgut. Të gjitha këto dokumente të cilat janë marrë në shqyrtim dhe vlerësuar nga gjykata, janë indicie dhe nuk përbëjnë provë në kuptimin që i jep ligjvënësi në dispozitën e nenit 149 të K.PR. Penale, i cili parashikon: “Prova janë njoftimet mbi faktet e rrethanat që lidhen me veprën penale, që merren prej burimeve të parashikuara në ligjin procedural penal, në përputhje me rregullat eaktuara prej tij dhe që shërbejnë për të vërtetuar kryerjen ose jo të veprës penale, pasojat e ardhura prej saj, fajësinë ose pafajësinë e të pandehurit dhe shkallën e përgjegjësisë së tij”.*

13.1.3 Magjistrati Bujar Memia pretendon në ankim se vetë dispozita ligjore, neni 59/a i Kodit Penal, nuk kërkon kryerjen e një akti ekspertimi mjekoligjor për zbatimin e masës alternative të “Qëndrimit në shtëpi”. Gjendja e rëndë shëndetësore dhe nevoja e kërkuarit për kujdes të vazhdueshëm jashtë IEVP-së, mund të konkludohet në gjykim, edhe në mungesë të kryerjes së aktit të ekspertimit mjekoligjor, siç janë provat shkresore, provat shkencore dhe ato me dëshmitarë, duke u vlerësuar nga gjykata sipas nenit 152/1 të Kodit të Procedurës Penale, në harmoni me të gjitha provat e tjera, fakt ky i pranuar edhe nga praktika gjyqësore e të gjitha gjykatave të vendit dhe e të gjitha shkallëve të gjyqësorit, ku në shumë raste, gjendja shëndetësore e të dënuarit në rastin e zbatimit të masës alternative të “Qëndrimit në shtëpi”, e parashikuar nga neni 59/a i Kodit Penal, është nxjerrë edhe nga akte dhe prova të tjera, duke përjashtuar kryerjen e një akti ekspertimi mjekoligjor.

13.1.3.1 Lidhur sa me sipër, Kolegji çmon se magjistrati ka kryer shkelje procedurale që konsistojnë në qëndrimin e mbajtur në seancë gjyqësore; mosparaqitja e pyetjeve në mënyrë të plotë dhe ezaurorese, drejtuar përfaqësuesit të IEVP-së, mosparaqitja e kërkesave procedurale për marrjen e provave vendimtare për zgjidhjen e drejtë të çështjes, sipas parashikimeve të dispozitave të Kodit të Procedurës Penale, përkatësisht neneve 178 dhe 366 të këtij kodi, për të përcaktuar në mënyrë të saktë gjendjen shëndetësore të të dënuarit. Magjistrati nuk duhet të ishte mjaftuar vetëm me provat e paraqitura nga i dënuari, por duhet të kishte bërë kërkesa për të evidentuar fakte të drejta lidhur me gjendjen shëndetësore të të dënuarit, në përputhje me parashikimet e kërkuara nga neni 59/a i Kodit Penal.

13.1.3.2 Magjistrati, me qëndrimin e tij pasiv në këtë gjykim, nuk ka ndërmarrë veprime procedurale për të evidentuar gjendjen shëndetësore të të dënuarit, duke mos i kërkuar gjykatës kryerjen e një akti ekspertimi nga mjekë specialistë të fushës, të autorizuar nga ligji për kryerjen e një akti ekspertimi.

13.1.3.3 Kolegji çmon se nga magjistrati nuk është marrë parasysh në trajtimin e çështjes, prova e administruar në dosjen gjyqësore, shkresa, *informacion mbi gjendjen shëndetësore të të dënuarit*, e hartuar dhe

e nënshkruar nga përgjegjësi i shërbimit shëndetësor të IEVP-së, i cili garantonte përkujdesje mjekësore maksimale për të dënuarin I.P.

13.1.4 Lidhur me pretendimin e magjistratit se KLP-ja injoron dokumentin parlamentar të datës 21.11.2019, të nënkomisionit për të drejtat e njeriut ku pasqyrohen problematikat e konstatuara dhe rekomandimet e dhëna nga Këshilli i Evropës në funksion të nenit 3 të Konventës, ku Komiteti i Këshillit të Evropës për parandalimin e torturës dhe trajtimit çnjerëzor rekomandon për IEVP Fushë-Krujë këto problematika: *mbipopullim në këtë IEVP, mungesë të furnizimit me ujë e drita në mënyrë të vazhdueshme, marrje të masave të menjëhershme për sigurimin e mjekut me kohë të plotë në institucion, marrjen e masave nga stafi shëndetësor për përgjigjen në kohë të kërkesave të të dënuarve në lidhje me vizitat mjekësore dhe konsultat në qendra spitalore.*

13.1.4.1 Kolegji çmon se ky raport nuk ka vlerë provuese për çështjen objekt gjykimi, pasi është një raport monitorues mbi situatën e IEVP-ve në Republikën e Shqipërisë dhe jep rekomandime të përgjithshme për marrjen e masave organizative për përmirësimin e kushteve në këto institucione. Në këtë kuptim, problematikat e konstatuara nga ky raport nëpër IEVP nuk mund të përdoren si argumente për të justifikuar shkeljen e dispozitave procedurale penale nga ana e magjistratëve.

13.1.5 Për sa u përket gjyqimeve penale-administrative, me objekt “Qëndrimin në shtëpi”, sipas magjistratit, ka shërbyer praktika e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, kështu në vendimin e saj të datës 16.2.2015, ku si provë për të përcaktuar respektimin e germës “c” të nenit 59/a të Kodit Penal kanë shërbyer kartela klinike e të dënuarit, dokumentet e tjera shëndetësore, si dhe pyetja e përgjegjësit të sektorit shëndetësor pranë IEVP-së Krujë.

13.1.5.1 Kolegji çmon se pretendimi i magjistratit është i pabazuar në kushtet kur ekzistonin praktika të konsoliduara lidhur me mënyrën e zbatimit të ligjit në çështje të ngjashme dhe për mënyrën e trajtimit të këtyre kërkesave. Magjistrati duhej të referohej në normat kushtetuese, në ligjin e posaçëm dhe në udhëzimet që gjenden në vendimet unifikuese të Gjykatës së Lartë.

13.1.6 Magjistrati pretendon gjithashtu se nuk është bërë e mundur marrja e një prove vendimtare, siç është ajo e ekspertimit mjekoligjor, pasi nga rrethanat e faktit, rezulton se në momentin që ai ka përfaqësuar organin e akuzës, kishte kaluar momenti procedural i parashikuar nga neni 356 i K.PR. Penale.

13.1.6.1 Kolegji, bazuar në aktet e administruara në fashikull, si dhe duke analizuar vendimin e KLP-së, vëren se nuk kishte kaluar faza procedurale e parashikuar nga neni 356 i K.PR. Penale për paraqitjen e kërkesave për marrje prove nga palët në proces, për arsye se në të njëjtën seancë, avokati i kërkuar ka paraqitur si provë të re dinamikën e vuajtjes së dënimit, dhe magjistrati ka qenë dakord me administrimin e tyre, prandaj rezulton se ky shkak ankimor nuk është i bazuar.

13.1.7 Nga shqyrtimi i akteve të dosjes penale, ardhur nga Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Krujë për të dënuarin I.P., ka rezultuar se drejtuesi i prokurorisë ka nxjerrë aktin “Udhëzim”, lidhur me vendimin gjyqësor nr. {***} akti, datë 6.11.2017, për të dënuarin I.P., në të cilin ka vlerësuar se në çështjen konkrete, vendimi i gjykatës nuk është marrë në analizë të të gjitha provave që duhej të administroheshin gjatë gjykimit dhe, si i tillë, nuk është i drejtë dhe i bazuar në prova, duke arsyetuar se: *[...] Në gjykimin tim, kjo ka qenë e pamjaftueshme dhe do të duhet që Gjykata të urdhëronte kryerjen e një ekspertimi mjekoligjor për të dënuarin, konkluzionet e të cilit do të shërbenin për të marrë një vendim të drejtë. Në këtë kuadër, gjykoj se është e nevojshme që ndaj këtij vendimi të bëhet ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë [...].* Në përfundim të këtij akti, drejtuesi i prokurorisë, në zbatim të ligjit nr. 97/2016, “Për organizimin dhe funksionimin e prokurorisë në Republikën e Shqipërisë”, si dhe të udhëzimit nr. 2, datë 29.12.2016, kreu II, pikat 2 dhe 3 të Prokurorit të Përgjithshëm, ka udhëzuar: *Ankimin e vendimit nr. {***} akti, datë 6.11.2017, brenda afatit ligjor, datë 21.11.2017. Të njohë me këtë udhëzim prokurorin Bujar Memia. Në rast se prokurori i çështjes nuk është dakord me këtë udhëzim, të paraqesë arsyet me shkrim. Udhëzimi bëhet pjesë e fashikullit dhe është urdhëruar sekretaria të bëjë njoftimet përkatëse.*

13.1.7.1 Në lidhje me urdhrin jodetyrues të drejtuesit të prokurorisë datë 17.11.2017, magjistrati pretendon se ky urdhër i është komunikuar vetëm më datë 23.11.2017, për shkak të disa mosrakordimeve të ndodhura në sekretarinë e Prokurorisë së Rrethit Krujë, që kishte çuar në kalimin e afatit kohor për ankimin e vendimit nr. {***} akti, datë 6.11.2017, duke marrë formë të prerë më datë 21.11.2017.

13.1.8 Nga analizimi i fashikullit penal, ashtu siç e pranon edhe vetë magjistrati, rezulton se ai nuk e ka ankimuar këtë vendim. Kolegji, për sa më sipër, vlerëson se ky është një fakt tjetër provues që përforcon argumentin se ankimi lidhur me këtë vendim, duhej të ishte kryer brenda parashikimeve të Kodit të Procedurës Penale dhe jo të vlerësohej vetëm mbështetur në bindje të brendshme, pasi prokurori fillimisht është mbrojtës i interesit publik dhe përfaqësues i akuzës në procesin penal. Në qoftë se bëhet një vlerësim i përgjithshëm i të gjitha veprimeve dhe mosveprimeve të kryera nga magjistrati, të krijohet bindja se qëndrimi i magjistratit ka qenë pasiv dhe jo konform detyrave të përcaktuara për prokurorin e çështjes.

13.1.8.1 Magjistrati pretendon se KLP-ja është një organ administrativ që ka marrë rolin e një gjykate më të lartë, pasi me qëndrimin e tij, ka cenuar bindjen e brendshme të prokurorit në çështjen konkrete, e cila është një bindje që bazohet në aktet dhe provat e çdo çështjeje konkrete dhe në zbatimin e drejtë të ligjit penal dhe procedural penal. KLP-ja, si një organ administrativ, nuk mund të vlerësojë si të drejtë apo të gabuar bindjen e brendshme të prokurorit.

13.1.8.2 Kolegji çmon se KLP-ja në vendim ka analizuar veprimtarinë profesionale të prokurorit, ku thekson se roli i prokurorit në çështjet e shqyrtimit të kërkesave në fazën e ekzekutimit të vendimeve penale nuk është formal dhe nuk mund të mjaftohet vetëm me prezencë formale të prokurorit në seancë, por duhet të ketë rol aktiv në mënyrë që të parashtrijë para gjykatës të gjitha rrethanat dhe faktet të cilat kanë lidhje me objektin e kërimit. Në rastin konkret, pjesëmarrja formalisht në seancë duke u shprehur “në çmim të gjykatës”, nuk provon aspak rolin aktiv të magjistratit ku ka rezultuar në shkelje të ligjit dhe konkretisht me mosparaqitjen nga ana e tij të kërkesave procedurale për marrjen e një prove vendimtare për zgjidhjen e çështjes në shqyrtim, sipas parashikimeve të neneve 178 dhe 366 të Kodit të Procedurës Penale.

13.1.8.3 Referuar pretendimit të sipërcituar, Kolegji vlerëson se elementi i bindjes së brendshme të magjistratit nuk është prekur dhe nuk është cenuar nga KLP-ja, pasi vendimmarrja e KLP-së ka qenë e lidhur me mungesën e ushtrimit të mjeteve procedurale përgjatë gjykimit të çështjes dhe të ankimit, që provojnë ushtrimin me përgjegjshmëri të funksionit të tij si prokuror i çështjes. Kolegji vlerëson gjithashtu se roli i prokurorit, sipas Kushtetutës dhe ligjit, duhet të jetë aktiv, në mbrojtje të interesit publik, duke mbajtur qëndrim për pranimin ose rrëzimin e kërkesës, si dhe duke e argumentuar atë ligjërisht.

13.1.9 Në analizë sa më sipër, Kolegji çmon se magjistrati duhej të vlerësonte dhe të analizonte faktin se i dënuari I.P. kishte paraqitur disa kërkesa penale drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, madje duke ndryshuar edhe emrin në kërkesë, me qëllim që të kishte mundësi të ndikonte në përzgjedhjen e gjyqtarës. Konkretisht, i dënuari I.P., më datë 7.10.2016, kishte paraqitur kërkesën penale me objekt “Lirim për shkak sëmundje”, në momentin që gjyqtarja e çështjes kishte marrë vendimin për caktimin e një grupi ekspertësh nga Instituti i Mjekësisë Ligjore për të vlerësuar gjendjen shëndetësore të të dënuarit, ky i fundit ka paraqitur kërkesë për përjashtimin e gjyqtarës, kërkesë e cila është rrëzuar me vendimin e datës 23.1.2017. Në vijim, i dënuari ka kërkuar heqjen dorë nga gjykimi. Më datë 17.7.2017, i dënuari I.P. ka paraqitur kërkesën tjetër me objekt “Aplikim dënimi alternativ, qëndrimi në shtëpi”, ndërsa në datën 25.7.2017, ka paraqitur përsëri kërkesë përpara gjykatës, me objekt “Qëndrimi në shtëpi”, ku sipas shortit elektronik, është caktuar gjyqtare E.H. dhe i dënuari është tërhequr nga gjykimi i kërkesës së bërë më parë më datë 17.7.2017, duke

viuar me gjykimin e kërkesës datë 25.7.2017, me gjyqtare E. H., e cila në përfundim ka vendosur pranimin e kërkesës së tij.

13.1.10 Lidhur me sa më sipër, Kolegji çmon se pretendimet e magjistratit nuk janë të bazuara në ligj dhe nuk arriten të provojnë të kundërtën e asaj që ka vendosur KLP-ja.

13.2 *Vendimi nr. {***} akti, datë 14.2.2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

13.2.1 Me vendimin nr. {***} akti, datë 14.2.2018, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë ka vendosur: *Pranimin e kërkesës së të dënuarit H.B. Njohjen e ditëve të paraburgimit të të dënuarit nga data e arrestimit të tij nga autoritetet angleze më datë 15.11.2007, deri kur vendimi i gjykatës së Apelit Tiranë ka marrë formë të prerë më datë 20.7.2016.* (Vendimi ka marrë formë të prerë pa u ankimuar.)

13.2.2 Nga shqyrtimi i akteve të fashikullit të përcjellë nga KLP-ja, rezulton se me vendimin nr. {***}, datë 20.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë, është vendosur: “Njohja e vendimit penal të huaj nr. {***}, datë 14.10.2008, të Gjykatës së Kurorës Snaresbook, Angli, dhënë ndaj shtetasit shqiptar H.B., i dënuar për veprat penale: vrasje, vrasje e mbetur në tentativë dy herë, plagosje me dashje për të shkaktuar lëndim të rëndë trupor, vepra penale të cilat korrespondojnë me veprën penale të ‘Vrasjes’, parashikuar nga neni 76 i K. Penal dhe caktimin e dënimit me 20 vjet burgim, për veprën penale të ‘Vrasjes së mbetur në tentativë’ dhe, në bazë të neneve 76 dhe 23 të K. Penal caktimin e dënimit me 15 vjet burgim, për veprën penale të ‘Plagosjes së rëndë me dashje’ dhe në bazë të nenit 88/1 të K. Penal dënimin e tij me 10 vjet burgim. Në bashkim të dënimeve, dënimin e të pandehurit H.B. me 25 vjet burgim. Vuajtja e dënimit fillon nga data 15.11.2007.”.

13.2.3 Me urdhrin e prokurorit të ekzekutimit të Prokurorisë pranë Rrethit Gjyqësor Tiranë, datë 7.9.2016, është kryer përlllogaritja e kohës së paraburgimit sipas nenit 57 të Kodit Penal dhe ajo e dënimit me burgim të vuajtur nga i dënuari në shtetin e huaj, duke përcaktuar se nga dita e ekstradimit në Shqipëri, datë 26.1.2016, e në vazhdim i mbeteshin për të kryer edhe 16 vjet, 4 muaj dhe 3 ditë burgim.

13.2.4 KLP-ja ka konstatuar se me vendimin nr. {***} akti, datë 14.2.2018, gjykata i ka njohur kërkesit cilësinë e të paraburgosurit për periudhën 15.11.2007, deri kur vendimi i Gjykatës së Apelit Tiranë ka marrë formë të prerë, më datë 20.7.2016. Konstatohet gjithashtu se pavarësisht disponimit të gjykatës, prokurori nuk ka ushtruar ankim ndaj vendimit nr. {***}, datë 14.2.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, duke mos përmbushur në mënyrë të pajustificuar funksionet e veta gjatë gjykimit, si dhe ka sjellë përfitim të padrejtë të të dënuarit në kundërshtim me nenin 518, paragrafët 1 dhe 3 të Kodit të Procedurës Penale, nenet 9, 10, 22 dhe 53 të ligjit nr. 8331, datë 21.4.1998, “Për ekzekutimin e vendimeve penale”.

13.2.4.1 KLP-ja ka arritur në përfundimin se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, me vendimin nr. {***} akti, datë 14.2.2018, pavarësisht përlllogaritjes së kohës së paraburgimit të kryer nga prokurori i ekzekutimit, i ka rinjohur të dënuarit H.B., kohën e paraburgimit në shtetin e huaj, në kundërshtim me përcaktimet e dispozitave procedurale e materiale penale, përkatësisht pikën 1 të nenit 518 të Kodit të Procedurës Penale, i cili parashikon se: “Pasi janë njohur, vendimet penale të gjykatave të huaja, ekzekutohen sipas ligjit shqiptar”, dhe pika 3: “Dënimi me burgim i vuajtur në shtetin e huaj, llogaritet për efektet e ekzekutimit”, vendimin unifikues nr. 154/2000 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, nenin 438 të K.PR. Penale, i cili parashikon se: *Vendimi i Kolegjeve të Bashkuara është i detyrueshëm për gjykatat në gjykimin e çështjeve të ngjashme*, nenin 57 të Kodit Penal dhe nenin 52, pika 2 e ligjit nr. 8331, datë 21.4.1998, “Për ekzekutimin e vendimeve penale”, duke sjellë përfitim të padrejtë për të dënuarin H.B. Në analizë të këtyre dispozitave ligjore, KLP-ja ka arritur në konkluzionin se pozitën e të dënuarit, shtetasi H.B. e ka fituar që në momentin kur vendimi në shtetin e huaj ka marrë formë të prerë, pra nga data 14.10.2008.

13.2.5 Magjistrati Bujar Memia pretendon se konkluzioni i arritur nga KLP-ja në vendimin e saj, është i gabuar dhe vjen si rrjedhojë e moszbatimit të drejtë të dispozitave ligjore të cituara në

vendimin e saj, pasi për njohjen e periudhës së paraburgimit, nga data 14.10.2008 deri më 20.7.2016, për shtetasin H.B., nuk gjejnë zbatim dispozitat ligjore të cituara më sipër nga KLP-ja, pasi në kushtet kur shtetasi H.B. i është bërë njohja e vendimit nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin e datës 20.7.2016, duke u ndryshuar vendimi i autoriteteve gjyqësore angleze, shtetasi H.B. rifiton statusin e të pandehurit për gjithë këtë periudhë, pasi sipas legjislacionit shqiptar, Kodit të Procedurës Penale, neni 462, pika 3, germa “b” e tij, vetëm vendimi i Gjykatës së Apelit konsiderohet si vendim i formës së prerë dhe e gjithë periudha e qëndrimit në burg nga shtetasi H.B. para se vendimi ndaj tij të marrë formë të prerë, duke qenë se ai rifiton statusin e të pandehurit, duhet të llogaritet si periudhë paraburgimi.

13.2.5.1 Lidhur me sa më sipër, Kolegji çmon se në shqyrtimin e çështjes që i përket kërkesës për njohjen e kohës së paraburgimit, dispozitat e zbatueshme që duhet të ishin marrë në konsideratë nga gjykata në shqyrtimin e kësaj çështjeje, janë si vijon: neni 9 i ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”, në pikën 3 të të cilit parashikohet, se: “Ekzekutimi i dënimit rregullohet nga ligji i shtetit zbatues dhe vetëm ai shtet është kompetent për të marrë të gjitha vendimet përkatëse [...]””; neni 61 i ligjit 10193 “Për marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale” që parashikon, se: “Gjatë ekzekutimit, dënimi i dhënë me vendimin gjyqësor të huaj mund të ulet, falet ose amnistohet, sipas rregullave të legjislacionit shqiptar”; nenet 438, 518 të Kodit të Procedurës Penale, sipas të cilave: (neni 438) “Vendimi i Kolegjit Penal dhe kolegjeve të bashkuara është i detyrueshëm për gjykatat në gjykimin e çështjeve të ngjashme”; (neni 518) “Pasi janë njohur, vendimet penale të gjykatave të huaja, ekzekutohen sipas ligjit shqiptar”; vendimi Unifikues 154/2000 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në të cilin përcaktohet, se: “Për efekt të njësimi të praktikës gjyqësore, Kolegjet e Bashkuara pranojnë se për të gjykuarin [...] dhe në çdo rast, vendimi i gjykatës shqiptare nuk është një vendim i ri. Për këtë shkak, gjykata shqiptare nuk shqyrton çështjen në themel dhe as nuk verifikon provat e marra nga gjykata e huaj. Ajo verifikon nëse ekzistojnë kushtet për njohjen e vendimit të huaj dhe duhet t’i përgjigjet atij vendimi me një vendim që konverton dënimin e huaj me një dënim të parashikuar nga legjislacioni shqiptar, duke përcaktuar edhe dispozitat përkatëse të cilat aplikohen. E rëndësishme, sipas Kolegjeve të Bashkuara, është të evidentohet fakti se është vendimi i huaj ai që vihet në ekzekutim nëpërmjet një vendimi njohës të gjykatës shqiptare. Siç rezulton nga dispozitat e mësipërme, si dhe nga jurisprudenca e Gjykatës së Lartë, në rastin e të dënuarit H.B., Kolegji vëren se ligji i zbatueshëm për uljen e dënimit ishte ligji shqiptar, si ligji i shtetit që po ekzekutonte dënimin.

13.2.5.2 Sipas akteve të administruara në fashikull, dënimi i H.B. nuk ka filluar në zbatim të vendimit nr. {***}, datë 20.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë, siç pretendon magjistrati, por me vendimin e formës së prerë të Gjykatës së Mbretërisë së Bashkuar të datës 14.10.2008. Kolegji çmon se llogaritja e kohës së vuajtur të dënimit ²⁰ nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, është bërë në kundërshtim me nenin 518 të Kodit të Procedurës Penale dhe me vendimin unifikues 154/2000 të Gjykatës së Lartë, dhe vlerësimi i KLP-së është i drejtë për këtë çështje.

13.2.6 Kolegji vlerëson se magjistrati, me veprimet e tij, ka pranuar që në fillim të seancës kërkesën e të dënuarit për njohjen e kohës së paraburgimit në shkelje të ligjit dhe në kundërshtim me marrëveshjet ndërkombëtare që rregullojnë këto marrëdhënie. Magjistrati, në këtë rast, nuk ka bërë dallimin mes të pandehurit dhe të dënuarit. Qëndrimi i prokurorit në seancë gjyqësore ka qenë tërësisht pasiv dhe i dakordësuar me kërkimet e të dënuarit, pasi nuk rezulton që të ketë shtruar për diskutim asnjë çështje ligjore lidhur me objektin e kërkesës dhe nuk ka argumentuar në asnjë moment se pse është dakord për pranimin e kësaj kërkeje, duke e humbur rolin e prokurorit si përfaqësues i një organi që ka si qëllim mbrojtjen e interesit publik.

Ndërsa, pas përfundimit të gjykimit, me mosveprimin e tij për të ushtruar ankim ndaj vendimit, magjistrati ka ndikuar në përfitim të padrejtë të uljes së kohës së burgimit, për të dënuarin H.B., në kundërshtim me ligjin.

²⁰ Nga data 15.11.2007 deri në datën 20.7.2016.

*13.3 Vendimi nr. {***} akti, datë 21 nëntor 2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

13.3.1 Me vendimin nr. {***}, datë 21.11.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë për të dënuarin H.B., “Për njohje amnistie”, gjykata ka vendosur pranimin e kërkesës së kërkuarit H.B., njohjen e amnistisë për kërkuarin H.B. duke i ulur 1 (një) vit nga dënimi, sipas ligjit nr. 141/2016 “Për amnistinë”. Gjykimi është zhvilluar me praninë e përfaqësuesit të organit të akuzës, prokurorit Bujar Memia, i pranishëm në 3 seancat e fundit gjyqësore, në datat 4.10.2018, 14.11.2018 dhe 21.11.2018. Ky vendim ka marrë formë të prerë më datë 6.12.2018, pa u ankimuar nga prokurori.

13.3.2 Sipas raportit hetimor të Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, vendimi nr. {***} akti, datë 21.11.2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë është marrë në kundërshtim me përcaktimet ligjore të parashikuara në nenet 4/b dhe 4/c të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”, sipas të cilit: *Pavarësisht nga përcaktimet e nenit 3, nuk përfitojnë nga kjo amnisti personat e dënuar për: b) krime kundër jetës, të kryera me dashje të parashikuara në nenet 76 [...] c) vepra penale të kryera me dashje kundër shëndetit, të parashikuara nga nenet [...] 88 të Kodit Penal.* Vendimi është dhënë në shkelje të parashikimeve të nenit 5 të këtij ligji, i cili parashikon shprehimisht se: *Të gjithë personat e dënuar, të cilët nuk përfitojnë nga parashikimi i nenit 3 të këtij ligji, pavarësisht nga kriteret ndaluese të nenit 4, lirohen nëse u kanë mbetur pa vuajtur nga dënimi i dhënë: b) deri në 1 vit për personat e dënuar burra, pasi nuk rezulton që i dënuari H.B. të plotësonte kushtin e parashikuar në ligj. Në kohën e dhënies së vendimit, nuk rezulton që këtij të dënuari t’i kishte mbetur pa vuajtur 1 (një) vit nga dënimi i dhënë me vendimin nr. {***}, datë 20.7.2016, prej 25 vjetësh burgim.*

13.3.3 KLP-ja, në vendim shprehet se: *me anë të dhënies së vendimit nr. {***}, datë 21.11.2018, gjykata dukshëm në kundërshtim me parashikimet e neneve 4 dhe 5 të ligjit nr. 141/2016, “Për dhënie amnistie”, ka sjellë një përfitim të padrejtë për kërkuarin H.B., me uljen 1 (një) vit të dënimit me burgim. Ky përfitim rezulton të jetë pasqyruar në dinamikën e vuajtjes së dënimit të administruar dhe i përfshirë në kohën totale të vuajtjes së dënimit, mbi bazën e të cilit e njëjta gjykatë ka disponuar në vijim me dhënien e vendimit për lirimin e të dënuarit H.B., me nr. {***} akti, datë 22.2.2019, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, me objekt “Lirimin me kusht të kërkuarit (të dënuarit) H.B., ku përfaqësues i organit të akuzës rezulton të jetë sërish ankuari Bujar Memia. KLP-ja, në vendimin e saj, mban qëndrimin se veprat penale të parashikuara nga legjislacioni penal shqiptar, për të cilat H.B. është dënuar, konkretisht ajo e “Vrasjes”, “Vrasjes së mbetur në tentativë” dhe “Plagosjes së rëndë me dashje”, të parashikuara nga nenet 76, 76–23 dhe 88/1 të K. Penal, kategorizohen si ndaluese për përfitim amnistie,*

13.3.4 Magjistrati pretendon se neni 5, i ligjit nr. 46/2016, “Për amnistinë”, nuk e lidh të drejtën e përfitimit me kohën e hyrjes në fuqi të ligjit, siç e kërkon neni 3 i këtij ligji dhe, nisur nga ky fakt, nuk duhet të konfondohet koha e hyrjes në fuqi të ligjit me efektet se ndaj kujt do të zbatohet amnistia.

13.3.5 Nga aktet e depozituara, konstatohet se sipas vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë nr. 1016, datë 20.7.2016, me të cilin është bërë njohja e vendimit penal të huaj nr. {***}, datë 14.10.2008, të Gjykatës së Kurorës Snaresbook Angli, rezulton se i dënuari H.B. është dënuar për veprën penale të vrasjes, të parashikuar nga neni 76 i Kodit Penal të Republikës së Shqipërisë, për veprën penale të vrasjes së mbetur në tentativë, parashikuar në nenet 76 e 23 të Kodit Penal dhe për veprën penale të plagosjes së rëndë me dashje, të parashikuar nga neni 88/1 i Kodit Penal. ligji nr. 141/2016, “Për amnistinë”, sipas të cilit është bazuar vendimmarrja e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, parashikonte: *(neni 4) Kriteri ndalues për përfitimin e amnistisë, pavarësisht nga parashikimet e nenit 3, nuk përfitojnë nga kjo amnisti personat e dënuar për: a) krime kundër njerëzimit, të parashikuara në nenet 73, 74, 74/a e 75 të Kodit Penal; b) krime kundër jetës, të kryera me dashje, të parashikuara në nenet 76, 77, 78, 78/a, 79, 79/a, 79/b, 79/c, 81, 82, 83/a, 83/b e 84/a të Kodit Penal, si dhe në nenin 77 të Kodit Penal Ushtarak; c) vepra penale të kryera me dashje kundër shëndetit, të parashikuara në nenet 86, 87, 88, 89/a e 99 të Kodit Penal [...].*

13.3.5.1 Nga dispozita e mësipërme, si dhe referuar vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë nr. {***}, datë 20.7.2016, rezulton se ankuesi H.B. nuk mund të ishte përfitues nga amnistia, pasi ai ishte i dënuar për veprat penale të “Vrasjes me dashje”, “Vrasjes me dashje të mbetur në tentativë” dhe “Plagosjes së rëndë me dashje”, të parashikuara në nenet 76, 76 - 23, si dhe 88 të Kodit Penal, dhe që përbëjnë kriter ndalues për përfitimin nga amnistia.

13.3.5.2 Ligji për amnistinë 141/2016, në nenin 5 ka parashikuar lehtësi edhe për personat e dënuar, të cilët hyjnë në kategoritë e përcaktuara në nenin 4, por këtë përfitim e ka lidhur me kohën e mbetur të dënimit, duke përcaktuar se: *1. Të gjithë personat e dënuar, të cilët nuk përfitojnë nga parashikimi i nenit 3 të këtij ligji, pavarësisht nga kriteret ndaluese të nenit 4, lirohen nëse u kanë mbetur pa vuajtur nga dënimi i dhënë: a) deri në 2 vjet për të dënuarat gra apo personat që në kohën e kryerjes së veprës penale kanë qenë të mitur; b) deri në 1 vit për personat e dënuar burra.*

13.3.5.3 Nga vendimi nr. {***} akti, datë 21.11.2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, sipas dinamikës së vuajtjes së dënimit të datës 23.7.2018, rezulton se në kohën e paraqitjes së kërkesës për njohje amnistie, kërkuarit i kishin mbetur 7 vjet, 7 muaj dhe 6 ditë burgim, pra më shumë se 1 vit që parashikon neni 5 i ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”.

13.3.5.4 Në analizë të dispozitave të mësipërme, të rrethanave konkrete të vendimit të formës së prerë për njohjen e dënimit të H.B., si dhe periudhës që atij i mbetej për të vuajtur dënimin, sipas raportit për dinamikën e vuajtjes së dënimit të IEVP-së Fushë-Krujë, Kolegji vlerëson se vendimi nr. {***} akti, datë 21.11.2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, është marrë në kundërshtim me parashikimet e nenit 5 të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”.

13.3.6 Gjithashtu, Kolegji vlerëson se prokurori Bujar Memia, nëpërmjet qëndrimit të mbajtur në seancë gjyqësore, të shqyrtimit të kërkesës së të dënuarit H.B. duke e lënë në çmim të gjykatës kërkesën e kërkuarit për njohje amnistie, pa u shprehur për pranim apo mospranim të kërkesës, pa kryer asnjë debat gjyqësor, duke marrë të mirëqenë çdo vendimmarrje të gjykatës, e bën magjistratin pa rol në këtë vendimmarrje. Mosveprimi i tij në këtë rast vjen në kundërshtim me detyrat që i ka përcaktuar Kushtetuta dhe ligji prokurorit, si përfaqësues i një organi të rëndësishëm, siç është organi i prokurorisë, për mbrojtjen e interesit publik, gjithashtu mosushttrimi të ankimit ndaj vendimit nr. {***}, datë 21.11.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, e ka përforcuar edhe më shumë qëndrimin e tij pasiv, duke mos përmbushur funksionet e parashikuara në nenin 24 të K.PR. Penale, si mbikëqyrës i ekzekutimeve të vendimeve penale, si dhe duke sjellë përfitimin e padrejtë për të dënuarin, referuar kriterit ndalues të parashikuar në nenet 4/b dhe 4/c të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”.

13.4 *Vendimi nr. {***} akti, datë 22 shkurt 2019, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë*

13.4.1 Me vendimin nr. {***} akti, datë 22.2.2019, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë ka vendosur: *Pranimin e kërkesës së kërkuarit (të dënuarit) H.B.; Lirimin me kusht të kërkuarit (të dënuarit) H.B. për dënimin e mbetur të pavuajtur prej 5 vjetësh, 2 muajsh dhe 11 ditësh, për një kohë prove prej 5 vjetësh. Në zbatim të nenit 60, pika 1 e Kodit Penal, i dënuari H.B. të ushtrojë një veprimtari profesionale referuar kontratës së punës pranë personit fizik dhe referuar nenit 60, pika 9 e Kodit Penal, i dënuari H.B. përgjatë kohës së provës të mos shoqërohet me persona të caktuar, kryesisht me të dënuar. Urdhërohet i dënuari H.B. të mbajë kontakte me Shërbimin e Provës. Urdhërohet lirimi i tij nëse nuk mbahet për ndonjë vepër tjetër penale. Urdhërohet Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Krujë për ekzekutimin e këtij vendimi [...].*

13.4.2 Nga aktet në dosjen gjyqësore të këtij vendimi, rezulton se magjistrati në seancën e datës 22.2.2019, ndër të tjera, është shprehur se: *mendoj se plotësohen të gjitha kushtet sipas objektit, paraqitur nga i dënuari, por duke qenë se jemi organ procedues, për mos sugjestionuar gjykatën, ne mendojmë ta lëmë në çmim të gjykatës.*

13.4.3 Mbi bazë të fakteve të mbledhura gjatë hetimit, ILD-ja ka argumentuar se vendimi nr. {***}, datë 22.2.2019, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë është marrë në shkelje të rëndë

procedurale, në kundërshtim me nenin 64, paragrafi 1, ndarja e tretë e Kodit Penal, për shkak të mosplotësimit të kushtit parësor për të përfutur lirim me kusht, atë të periudhës efektive të dënimit të vuajtur nga i dënuari H.B. prej 3/4, si dhe shkeljen e kriterit ndalues të parashikuar nga neni 64, paragrafi 2 i Kodit Penal, i cili parashikon shprehimisht se: “Në masën e dënimit të vuajtur, nuk llogaritet koha e përfutur me amnisti ose falje”. Magjistrati, në të njëjtën ditë të marrjes së vendimit penal nr. {***} akti, të datës 22.2.2019, ka nxjerrë urdhrin për ekzekutimin e tij dhe, më datë 13.3.2019, ka nxjerrë urdhrin për zbatimin e këtij vendimi, duke mos ushtruar mjetin procedural që i njeh ligji, atë të ankimit të vendimit.

13.4.4 Kolegji, nga shqyrtimi i akteve të përcjella nga KLP-ja, vëren se magjistrati ka qenë në dijeni të ekzistencës së dy vendimeve gjyqësore nr. {***}, datë 25.5.2017 (në të cilin nuk ka qenë pjesëmarrës) dhe atij nr. {***}, datë 14.2.2018 (në të cilin ka qenë pjesëmarrës), me të cilat kërkuesi H.B. ka përfutur ulje dënimi me dy cilësi të ndryshme për të njëjtën periudhë kohe, atë të të paraburgosurit dhe të të dënuarit, me anë të këtyre dy vendimeve ka një rritje fiktive të periudhës së dënimit të kryer nga i dënuari H.B., rezultat i lirimimit me vendimin nr. {***} akti, datë 22.2.2019, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, me objekt “Lirimim me kusht të kërkuesit (të dënuarit) H.B.”. Në të njëjtën frymë, rezulton të jetë marrë edhe vendimi nr. {***}, datë 18.1.2019, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, i cili i ka ulur dënimin të dënuarit në masën 90 ditë për llogari të vitit 2007, në kundërshtim me disponimin e vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë²¹, pasi në mungesë të uljes së dënimit të dhënë me anë të këtij vendimi, do të ishim në kushtet ku i dënuari H.B., më datë 22.2.2019, nuk do të plotësonte kriterin e parashikuar nga neni 64 i Kodit Penal, ku koha e vuajtur e dënimit të dhënë duhej të ishte e barabartë me 3/4.

13.4.5 KLP-ja, në vendimin objekt shqyrtimi, ka arsyetuar se në kushtet kur vendimi nr. {***}, datë 18.1.2019, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, me të cilin është ulur dënimi për një afat prej 90 ditësh, është marrë në shkelje të ligjit, dhe që afekton vendimin nr. {***}, datë 22.2.2019, për lirimim e tij me kusht, magjistrati, në ushtrim të funksioneve të tij si prokuror i çështjes, duhet të kishte kërkuar përjashtimin e gjyqtarës E.H. nga gjykimi i mëtejshëm i kërkesës, pasi dukshëm kjo gjykatë nuk ishte e paanshme, referuar edhe vendimeve të mëparshme të saj nga e njëjta gjyqtare për të dënuarin H.B. KLP-ja, në vendim, e ka cilësuar këtë mosveprim të prokurorit një mospërmbyshje të pajustificuar të funksionit, ndërkohë që në bazë të nenit 18 dhe germës “ë” të pikës 1 të nenit 17 të Kodit të Procedurës Penale, duhet të kishte kërkuar përjashtimin e gjyqtarës. Prokurori i çështjes, sipas KLP-së, nuk mund të ishte pasiv, nisur nga predispozita e gjykatës për të favorizuar të dënuarin me vendimmarrjet e saj.

13.4.6 Magjistrati kundërshton vendimin e KLP-së, me argumentimin se është njohur me vendimin nr. {***}, datë 18.1.2019, vetëm më datë 21.2.2019, pra pasi ky vendim kishte marrë formë të prerë. Më tej, ai pretendon se ky vendim me objekt ulje dënimi për një afat prej 90 ditësh, është bërë në prezencë vetëm të IEVP-së dhe ky organ nuk e ka kundërshtuar. Në këto kushte, magjistrati Bujar Memia pretendon se nuk ka pasur detyrim ligjor për të studiuar vendimet e formës së prerë për çështje që nuk lidhen fare me veprimtarinë e Prokurorisë.

13.4.7 Kolegji, referuar sa më sipër, konstaton se magjistrati ka pasur dijeni për kronologjinë e uljes së dënimit nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, për të dënuarin H.B. Gjithashtu, Kolegjit i rezulton se magjistrati Bujar Memia, në shqyrtimin e çështjes që i përket vendimmarrjes me nr. {***} akti, të datës 22.2.2019, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, ka paraqitur konkluzionet për çështjen në mënyrë verbale, pa e dokumentuar atë me shkrim, si dhe dukshëm ka rezultuar se magjistrati ka qenë dakord me kërkesat e të dënuarit, pasi ka mbështetur kërkesat e tij të paraqitura përpara gjykatës, duke u shprehur se: *Kërkuesi, gjatë gjykimit, ka paraqitur akte shkresore të cilat provojnë*

²¹ Me vendimin nr. {***}, datë 20.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë, është përvaktuar koha e fillimit të vuajtjes së dënimit nga data 15.11.2007.

rrethana të veçanta për t'u liruar me kusht dhe Zyra Vendore e Shërbimit të Provës Krujë ka sjellë raport pozitiv për kërkesën H.B., në lidhje me kërkesën e tij, me objekt lirim para kohe me kusht.

13.4.8 Magjistrati, në pretendimet e tij para KLP-së dhe në Kolegj, është shprehur se ka zbatuar afatin 3-vjeçar të vlerësimit të sjelljes me objekt të lirit me kusht, ashtu sikurse ka disponuar me të njëjtin afat 3-vjeçar Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, me vendimin unifikues nr. 2, datë 25.5.2015.

13.4.9 KLP-ja, në vendimin e saj, ka arsyetuar se, që gjykata të vendosë zbatimin e lirit me kusht, është e nevojshme që të plotësohen disa kushte ose kërkesa me karakter ndalues dhe objektiv, si koha e vuajtjes së dënimit dhe mospërfshirja në këtë kohë e pjesës së përfituar nga i dënuari me amnisti apo falje, të cilat janë të parashikuara shprehimisht nga ligji penal. Me plotësimin me sukses të këtyre kërkesave (kushteve), meqenëse liri me kusht është një alternativë e vuajtjes së dënimit, i dënuari përjashtohet nga pjesa e vuajtjes së dënimit të mbetur, duke përfituar kështu lirinë e plotë.

13.4.10 Në vendimin unifikues nr. 2, datë 25.5.2015, përveç kërkesave ligjore me natyrë objektive, për akordimin e lirit me kusht, parashikohen edhe plotësimi i disa kriterëve ligjore me natyrë subjektive, siç janë prania e “arsyeve të veçanta”, “arsyeve të jashtëzakonshme” apo “sjelljes shembullore”, të cilat tregojnë se me anë të sjelljes dhe punës, dënimi i dhënë ia ka arritur qëllimit të tij për riedukimin e individit, apo se ka nisur rrugën e sigurt për arritjen e këtij qëllimi, paçka se ende nuk e ka përfunduar atë. Arsyet e veçanta, të cilat tregojnë rehabilitimin e të dënuarit, kërkojnë një interpretim dhe vlerësim rast pas rasti, në bazë të provave që i paraqiten gjykatës.

13.4.11 Referuar këtij vendimi unifikues, në shqyrtimin e kërkesës për lirim me kusht të të dënuarit H.B, KLP-ja ka vlerësuar se gjykata nuk ka vlerësuar ato çështje të përcaktuara në këtë vendim unifikues për evidentimin e shprehjes “arsye të veçanta”, duke mos zbatuar plotësimin e këtij kriteri ligjor të parashikuar nga neni 64 i Kodit Penal, sikurse janë: natyra e veprës penale të kryer, qëndrimi i të dënuarit ndaj veprës penale, si dhe pendimi i të dënuarit bazuar në të dhëna objektive, ndonjë vepër penale e mëparshme e kryer nga i dënuari, dinamika e sjelljes së të dënuarit, raporti i autoriteteve të IEVP-së, duke u mjaftuar me një konstatim formal të tyre. Këto fakte nuk janë evidentuar gjatë gjykimit dhe as nuk janë arsyetuar në konkluzionet përfundimtare nga ana e prokurorit Bujar Memia dhe as pas njohjes me arsyetimin e vendimit gjyqësor (në formën e një ankimi), të cilit i mungon arsyetimi dhe analiza në lidhje me konceptin “arsye të veçanta”.

13.4.12 Kolegji e gjen të bazuar arsyetimin në vendimin e KLP-së, pasi neni 64 i Kodit Penal parashikon kërkesat që i dënuari duhet të plotësojë që të mund të lirohet me kusht, konkretisht: i. për arsye të veçanta²², nëse me sjelljen dhe punën e tij tregon se me dënimin e vuajtur, i është arritur qëllimit për edukimin e tij, si dhe ii. të ketë vuajtur atë pjesë të dënimit sipas masës së dënimit të parashikuar në këtë nen. Nga interpretimi literal e logjik i kësaj dispozite, këto kërkesa duhet të plotësohen në mënyrë kumulative, pasi plotësimi vetëm i një kërkesë nuk legjitimon zbatimin e lirit me kusht.

13.4.13 Ndërsa sa i përket pretendimit të magjistratit se ushtrimi i ankimit lidhet me bindjen e brendshme të tij, Kolegji vlerëson se koncepti i “bindjes së brendshme” të magjistratëve është i lidhur vetëm me interpretimin e ligjit në kontekstin e fakteve dhe provave të një çështjeje të caktuar. Magjistrati mban përgjegjësi disiplinore për mënyrën e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit, për sa kohë që nga rrethanat objektive dhe subjektive, rezulton se veprimet e tij mund të kenë qenë të qëllimshme dhe në kundërshtim të hapur dhe flagrant me ligjin apo me praktikatat unifikuese të

²² *Vendimi unifikues nr. 2, datë 25.5.2015, i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, citon: “[...]Arsyet e veçanta nuk janë gjë tjetër veçse rrethana konkrete, të cilat provojnë se me dënimin e vuajtur është arritur qëllimi për edukimin dhe i dënuari është i gatshëm të riintegrohet në shoqëri. Ky interpretim i paragrafit të parë të nenit 64 të Kodit Penal të çon në konkluzionin logjik se kemi të bëjmë me një kusht të vetëm dhe “arsyet e veçanta” nuk janë gjë tjetër veçse fakte të cilat provojnë se me pjesën e dënimit të vuajtur është arritur qëllimi i dënimit penal në rastin konkret për edukimin e të dënuarit dhe ai është i gatshëm të riintegrohet në shoqëri.”*

gjykatave më të larta. Në çdo rast, bindja e brendshme duhet të jetë në përputhje me ligjin, me analizën fakteve dhe provave në brendësi të çështjes, për ta kualifikuar atë sipas ligjit, por jo siç ka vepruar magjistrati, pa analizuar rrethanat e çështjes, duke shkuar edhe më tej, shmangien e gjykimit të çështjes në një instancë më të lartë.

14. Në analizë të sa më sipër, Kolegji i Posaçëm i Apelit arrin në përfundimin se shkeljet e magjistratit gjatë ushtrimit të veprimtarisë së tij, në vendimet objekt procedimi dhe gjykimi, të konstatuara nga ILD-ja dhe të shqyrtuara dhe konkluduara nga Këshilli i Lartë i Prokurorisë në procedimin disiplinor ndaj tij, janë të tilla që e ngarkojnë atë me përgjegjësi disiplinore dhe se masa disiplinore e shkarkimit nga detyra, e dhënë ndaj magjistratit, nga Këshilli i Lartë i Prokurorisë, është proporcionale me rëndësinë e shkeljeve të kryera prej tij.

15. Kolegji çmon se veprimet dhe mosveprimet e ndërmarra nga ana e magjistratit Bujar Memia, në kuptim të nenit 148/d, pika 2 e Kushtetutës, përbëjnë “*Shkelje të rënda profesionale*”.

Për sa më sipër, Kolegji i Posaçëm i Apelit, bazuar në analizën në tërësi të pretendimeve të kërkuarit, çmon se vendimi nr. 81, datë 31.3.2021, i Këshillit të Lartë të Prokurorisë është i drejtë dhe i bazuar në ligj, dhe kërkesa e magjistratit Bujar Memia nuk duhet të pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Posaçëm i Apelit, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “i” e Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

Mospranimin e ankimit të magjistratit Bujar Memia, kundër vendimit nr. 81, datë 31.3.2021, të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, “*Për caktimin e masës disiplinore ndaj prokurorit Bujar Memia*”.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 30.5.2022.

Shpallur më 12.7.2022.

Kryetare: Albana Shtylla

Anëtarë: Rezarta Schuetz, Ina Rama, Mimoza Tasi, Natasha Mulaj, Sokol Çomo